

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЗАКАРПАТСЬКА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ

Факультет дизайну та декоративно-прикладного мистецтва

Кафедра дизайну

Фірцак Андріанна Олегівна

Атестаційна магістерська робота

«СУЧАСНІ РІШЕННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ»

Галузь знань 02 Культура і мистецтво

Спеціальність 022 Дизайн

ОПП «Дизайн»

Керівник дипломного проєкту:

_____ Бондаренко Б.К.

Рецензент:

Кандидат мистецтвознавств, професор

_____ Кутателадзе В.В.

Робота допущена до захисту ДЕК

Завідувач кафедри: К.мистецтв., доцент

_____ І.І.Небесник

Ужгород 2023

Кваліфікаційна робота допущена до захисту.

Протокол засідання кафедри від _____

2023р., № _____

Зав. кафедри _____

МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ

ЗАКАРПАТСЬКА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ

Факультет дизайну та декоративно-прикладного мистецтва

Кафедра дизайну

На правах рукопису

УДК

643/645:728.643:7.747

Фірцак Андріанна Олегівна

Наукова магістерська робота

**«СУЧАСНІ РІШЕННЯ ДИЗАЙНУ ІНТЕР'ЄРУ ІНДИВІДУАЛЬНИХ
ЖИТЛОВИХ БУДИНКІВ»**

Галузь знань 02 Культура і мистецтво

Спеціальність 022 Дизайн

ОПП «Дизайн»

Керівник дипломного проєкту:

_____ Бондаренко Б.К.

Рецензент:

Кандидат мистецтвознавств, професор

_____ Кутателадзе В.В.

Ужгород 2023

ЗМІСТ

ВСТУП	4
Розділ 1. СТУПІНЬ ВИВЧЕНОСТІ ТЕМИ	11
1.1. Поняття і роль дизайну	13
1.2. Дизайн інтер'єру в країнах Європи	16
1.3. Розвиток дизайну інтер'єру в Україні	23
РОЗДІЛ 2. ДИЗАЙНЕРСЬКІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОСТОРУ	34
2.1. Інтер'єри житлових приміщень.Простір проживання для родини ..	39
2.2. Предметне наповнення житлового простору	43
РОЗДІЛ 3. ПРОЄКТНА ПРОПОЗИЦІЯ РОЗРОБКИ ІНТЕР'ЄРУ	49
3.1. Етапи та процеси розробки дизайну інтер'єру	50
3.2. Використані оздоблювальні матеріали та їх опис	54
3.3. Наповнення меблями та обладнанням житловий будинок	56
ВИСНОВКИ	58
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	61
ДОДАТКИ	63

Вступ

Дизайн за своєю природою є універсальним: з одного боку, як мистецтво, з іншого, як технічний витвір. Звертаючись до об'єктивних законів розвитку техніки і враховуючи загальні утилітарні потреби людей, дизайнери мають справу з загальнолюдськими інтернаціональними особливостями предметного світу. Але, з іншого боку, вони включені в конкретну систему виробництва і розподілення, працюють над речами, які мають товарну цінність, зачіпають складні соціально-естетичні механізми формування ідеалу, функціонування художньої культури. Якщо художник зайнятий в тих галузях промисловості, які пов'язані з використанням прикладного мистецтва і ремесел, де обробка виробів ведеться ручним способом, він є дизайнером тільки в тому випадку, коли створені за його рисунками або моделями речі випускаються значним тиражем, надходять у продаж. Задачі дизайну не обмежуються тільки покращенням зовнішнього вигляду предметів, а включають і всебічне опрацювання структурних зв'язків між предметами, що надають предметному середовищу необхідної функціональної та ергономічної композиційної єдності. Однак, спроби визначення терміну "дизайн" продовжуються і це пов'язано зі стрімким розвитком галузей, де цей термін набуває нових й нових значень. Одним із важливих питань при визначенні суті дизайну є питання про співвідношення дизайну з іншими видами мистецтва, про те, як дизайн може входити у сферу художньої творчості. Дизайнери, як і інженери-конструктори, працюють над формою промислових виробів, які виготовляються серійно, використовуючи при цьому арсенал художніх засобів формоутворення. Іншими словами, інженер звичайно, може виконувати деякі функції промислового дизайнера, однак вирішити художньо-образне та семантичне рішення об'єкта - ні. Частіше бувають ситуації, маючи певний досвід, коли дизайнер бере на себе функцію інженера, розробляючи технічні деталі, спираючись на так зване неупереджене судження, на свою художню інтуїцію та досвід. Якби у сфері інженерного конструювання можна було логічно прийти до нової форми виробу і конструкції, коли б виріб був повністю

незалежним від наявних матеріальних ресурсів, від трудових навичок людей і традицій виробництва, а споживачі завжди відповідали б ідеальній моделі, тоді з'явилась би можливість повного поєднання проектного конструювання і дизайну. Однак в дійсності ще далеко все не так. Навіть у найскладніших з технічної точки зору галузях проектування, суворо детермінованих зовнішніми умовами, існує багато варіантів рішень. Прикладами можуть бути різноманітні форми літаків, автомобілів, електронної техніки. Дизайн і тому стає необхідним, що він використовується як механізм регулювання зв'язків між окремими елементами виробництва і виникаючими в ньому відповідностями. Була поширена думка, що дизайн (на відміну від художньої творчості) пов'язаний тільки з серійними формами і їх промисловою обробкою. Ми знаємо, що це було тільки тоді, коли нову професію хотіли відділити від ремесла з його примітивним виробництвом і від прикладного мистецтва, де найважливішим є унікальність окремих рішень. Однак у практиці дизайнерів є не тільки серійний виріб. Вони працюють над формою та конструкцією унікальних технічних приладів для освоєння космосу і складних виробів з мінімальним застосуванням промислової обробки (так зване виконання унікального дизайну). Дизайнерів і тих, хто користується їх виробами, цікавить, в першу чергу, функціональна і естетична якість, а не те, як вони були виготовлені: серійно чи індивідуально. Адже є такі прилади і цілі комплекси нової апаратури, які виготовляються принципово в одному екземплярі, але по суті є значущими віхами в розвитку техніки і дизайну. Все це означає, що принципи дизайну не можуть бути виведені тільки із системи виробництва подібно до того, як уява про критерії форми предметного оточення не можуть бути виведені із візуально образних уявлень. Дизайн виростає із єдності сфери виробництва і споживання, займаючи особливе місце в ряді інших видів художньої творчості. Як же працюють дизайнери? Вихідними в творчості є специфіка використовуваних матеріалів і закономірностей формоутворення, які підпорядковуються суворим законам природи (законам механіки, оптики, кольорознавства і ін.). Але дизайнери

ставлять перед собою відповідну мету: співставити безкінечні різновиди технічних форм, які породжені зовнішніми об'єктивними причинами і підпорядковані законам природи, з особливими сприйняттями їх людьми, з визначеною технологією такого сприйняття. Тоді на місце хаосу форм приходить упорядкована система, всередині якої знаходиться людина. Дизайнери старанно враховують і самі впливають на вдосконалення здібностей людини сприймати предметне оточення. Для цього багато уваги слід приділяти вивченню механізмів емоційного і естетичного сприйняття, включаючи і знання психології. Однією з важливих проблем у дизайні є визначення того, на якому етапі створення речі або комплексу речей будуть сформульовані дизайнерські завдання, що дуже важливо для технічного пошуку і організації виробництва, в тому числі і для відкриття та застосування нових, неіснуючих раніше матеріалів і способів їх обробки, видів конструкцій та ін. Зміна і покращення існуючого предметного середовища поєднується з винаходом, з передбаченням, причому не тільки в технічному, а й у художньому плані. Тому виникає необхідність включати художників у склад проектних організацій. Художнє сприйняття принципово цілісне, і тільки художник здатний наочно поєднати в своєму сприйнятті утилітарні та естетичні параметри речі. Він володіє даром образного передбачення, художнього моделювання матеріального середовища в умовних формах і матеріалах (макети, ескізи, експериментальні пошуки форм). Художник має добре розвинену зорову пам'ять, що допомагає йому швидко і успішно асимілювати нові, ще не відомі форми в художній і духовній культурі. Саме в дизайні моделюється і деталізується емоційне відношення людей до нової технічної реальності, яка вимагає великих затрат матеріальних і людських ресурсів. Суцільний образ такої реальності, створений художником, потребує ще розчленування на складові елементи, перекладу їх на мову техніки і економіки управління виробництвом, без чого він залишається лише утопічним передбаченням майбутнього. Тому цим і пояснюється посилення уваги в дизайні до усестороннього експериментального і

загальнотеоретичного прогнозування, заснованого на системному підході до явища. На відповідному етапі розвитку дизайну ця тенденція знайшла вираження в теоріях «тотального проектування середовища». Весь глобальний світ захоплювався розумно, до нього підходили на одному систематичному ключі. Дизайн сприймається як антипод хаосу і рівночасності у створенні середовища, утверджуючи цінність лиш найбільш «коротких» і тому лаконічних форм. А завдяки тому, що в масовому і серійному виробництві будь-які закладені в нього форми і типорозміри одержують значні тиражі і широко розповсюджуються в житті, ці предмети набирають рис відповідного стилю. Тому і проблеми стилю в дизайні стали вирішуватись дещо по-іншому, ніж в інших видах художньої творчості. Вони пов'язані з вивченням можливої лаконічної мови форм, його модульності з акцентами на головні смислові форми, на використанні стереотипів мислення візуальних знаків. У дизайні більше ніж в решті видах художньої творчості проблеми стилю виявились пов'язаними з проблемами стилізації, свідомого перенесення рішень, логічних і функціонально виправданих у своїх межах форм, на речі і явища зовсім іншого характеру. Так, успіхи авіації з її аеродинамічними формами призвели до виникнення обтичного стилю, а підкреслена технічність сучасної електронно-обчислювальної техніки і радіоапаратури використовується як модна форма в сучасній побутовій техніці. Спеціалізація, або стайлінг, як її називають у дизайні, не несе в собі негативних якостей. Вона використовується тільки для зміни технічних форм, для підкреслення їх ефективності. Але, звичайно, найчастіше стайлінг стає знаряддям комерційного підходу до проектування речей, які розглядаються перш за все як товар і є регулятором в системі товарообігу, впливаючи на споживчі переваги. Для роботи з невиправданою стилізацією дизайну художники вивчають споживчі і функціонально-естетичні норми відношення людей до підкреслено сучасного і спадкового, з минулого, предметного оточення. Співвідношення між обраною стилізацією форм і об'єктивно-функціональними рішеннями в дизайні неоднозначні. Адже функціональні

підходи в дизайні можуть бути орієнтовані на ті ж складові і стилістичні норми та переваги на вимоги торгівлі, тобто враховуючи культурно-історичну ситуацію свого часу. І все те, що створювалось художниками абсолютно щиро, у вигляді вічних, об'єктивно-функціональних форм, через деякий час вже сприймається як локальний стиль, зовнішня прикмета минулого історичного періоду, а умови, які здавались художникам об'єктивними, по суті справи були результатом вимог виробництва і економіки. Щоб зрозуміти ситуацію, дизайнери користуються деякими техніко-економічними і соціально-психологічними дослідженнями, моделюють за допомогою свого художньо-образного мислення типи можливих споживачів, спостерігають поведінку людей у великих і малих колективах. Все це необхідно для прогнозування середовища майбутнього, для реального утвердження нових форм і потреб, які оберігають зв'язок з історичними традиціями формування матеріальної культури. Проте було б несправедливо приписувати дизайну рішення всіх проблем формування матеріального середовища. Адже таку мету ставить перед собою і архітектура, з якою дизайн постійно і тісно пов'язаний. Коли професія дизайнера була ще маловідома, дизайнерів часто називали «архітекторами виробів промислового виробництва». Працюючи над конструкцією, функціональним призначенням і зовнішнім виглядом предметів, дизайнери дійсно нагадують архітекторів, які займаються подібними завданнями проектування інтер'єрів, малих архітектурних форм.

Сьогодні вже немає сенсу сперечатися щодо того, куди віднести дизайн: до мистецтва чи до техніки. Усі нарешті дійшли висновку, що дизайн – це самостійний напрям проектної діяльності виробів середовища з усіма притаманними йому атрибутами. Дизайн середовища є професійною проектно-художньою діяльністю у сфері створення відкритих, ніпівідкритих та закритих просторів. Це робота з міським, громадським і природним середовищем, внутрішньо будинковими територіями, терасами, виробничими та житловими інтер'єрами. Вона включає в себе розробку: ландшафних ділянок та композицій, малих архітектурних форм та міського обладнання,

функціонально-естетичного вирішення приміщень та їх предметного наповнення. Проте питання, як і чого навчати майбутнього фахівця-дизайнера, своєї актуальності ще не втратило.

Актуальність теми: На сьогоднішній день створення інтер'єру заміського будинку – це площа для самовираження. Завдяки величезній різноманітності стилів інтер'єру, можна знайти напрям, який повністю відповідає стилю життя людей, їх традиціям і цінностям. Це може бути, як розкішний і благородний інтер'єр, так і мінімалістичний простір. Ретельно продуманий інтер'єр будинку дозволить відчувати себе комфортно, безпечно, буде позитивно впливати на вас, ваше здоров'я, настрій і зробить кожну хвилину проведену у будинку максимально приємною. У такий не легкий для України час, будинки будують вже з максимальною безпекою для життя, з укриттям, підземними приміщеннями, підвалами, підземними парковками для автомобілів тощо. Також, з забезпеченням електроенергії, під час її відсутності в цілій країні чи місті, наприклад, додаткові безпроводні пристрої, сонячні батареї, що б будинок міг повністю забезпечити потреби проживаючих. Разом з розвитком технологій з'являються і різні можливості роботи над побудовою проекту інтер'єра.

Мета дослідження: Встановлення дизайнерських підходів до формування середовища будинків на підставі вивчення сучасного українського та європейського розвитку дизайну. Нові стилі та тенденції.

Завдання:

1. Опрацювати наукову літературу з питань формування житлового простору. Зібрати матеріал за темою дослідження.
2. Проаналізувати удосконалення та реформу дизайну. Систематизувати вимоги до організації простору сучасних житлових будинків.
3. Провести аналіз українського та закордонного досвіду щодо дизайну інтер'єру внутрішнього середовища та встановити дизайнерські підходи.
4. Сформулювати принципи та особливості сучасного дизайну інтер'єрів житлових будинків.

Об’єкт дослідження: сучасний одноповерховий житловий будинок.

Предмет дослідження: дизайнерські підходи до формування внутрішнього простору у житловому будинку.

Хронологічні межі обумовлені предметом дослідження. Здобутки закордонного досвіду, формування житлового середовища з ХХ ст. до сьогодення.

Територіальні рамки дослідження – дана робота охоплює територію України, де відбулась перебудова та нові погляди дизайну внутрішніх середовищ, започаткування нових стилів та порівняння з країнами Європи, їх підходом до оздоблення простору.

Методи дослідження: Використано системний підхід, методи порівняльного аналізу.

Наукова новизна дослідження. Розширення знань та навиків у розробці внутрішнього середовища.

Практичне значення: Результат даної роботи можна використовувати на практиці. Можна створити функціональний, зручний, просторий та сучасний інтер’єр житлових будинків для молодії сім’ї, з дітьми чи без, для людей похилого віку чи людей які мають фізичні обмеження.

Структура та обсяг роботи: Наукова робота складається зі вступу, трьох розділів та висновків.

РОЗДІЛ 1. СТУПІНЬ ВИВЧЕНОСТІ ТЕМИ

Таке поняття, як "дизайн" увійшло в повсюдний ужиток на початку минулого століття, із зростанням промислового виробництва. До цього часу всі інтер'єри були спроектовані індивідуально, кожен предмет також створювався індивідуально вручну.

З виникненням і розвитком промисловості з'явилася можливість масового виробництва абсолютно однакових предметів, у тому числі для дому: меблів, аксесуарів і т.д. І ось тоді і з'явилася професія «дизайнер». Тобто людина, здатна з готових компонентів масового виробництва створити щось неповторне, індивідуальне, у тому числі і інтер'єр. Більшість звичайних людей вважають, що дизайн - це додання красивого вигляду чого-небудь виключно заради самої краси. Термін «дизайн» походить від англійського «design», яке перекладається як проект, план, малюнок.

За великої кількості тлумачень поняття «дизайн», які були на початку розвитку дизайну у світі, найбільш чітким вважається визначення, прийняте в 1964 році на міжнародному семінарі з дизайнерської освіти у м. Брюгге: «Дизайн – це творча діяльність, метою якої є визначення формальних якостей промислових виробів. Ці якості включають і зовнішні риси виробу, але головним чином ті структурні й функціональні взаємозв'язки, що перетворюють виріб у єдине ціле як з погляду споживача, так і з погляду виробника». Часто під дизайном розуміють тільки одну з його галузей – розробку естетичних властивостей промислових виробів, тобто створення сучасних різновидів декоративно-прикладного мистецтва, але він вирішує більш широкі проблеми – не тільки естетичні, а й економічні, соціальні тощо.

Багато в чому саме якість дизайну інтер'єру визначає якість життя. А хіба не можна жити в інтер'єрі без дизайну? Ні. Навіть коли ви облаштовуєте простір своєї квартири чи власного будинку, а можливо і офіс, то це вже можна назвати дизайном інтер'єру. Питання залишається в іншому, на скільки ви успішно це реалізували без дизайн-проекту? Згадайте радянські часи. Багато квартир були схожі одна на одну, тому, що в той період часу був дуже

маленький вибір оздоблювальних матеріалів, а красиві та унікальні меблі було взагалі вкрай тяжко знайти. Але незалежно від цього, кожна квартира була індивідуальна по своєму, не дивлячись на те що таке поняття як дизайн інтер'єру взагалі мало хто знав . Практично в кожній квартирі колір стін, розташування диванів і шаф було випадковим - свідомо чи ні, але люди самі займалися дизайном інтер'єру в себе в оселях навіть незамислюючись над цим і обходилися без архітектора-дизайнера і проекту.

цікавий дизайн в сучасному світі, людина більшу частину свого життя проводить в приміщеннях. Тому за таких обставин було б нерозумно не приділяти належної уваги для дизайну інтер'єру. так як хаотична обстановка чи неграмотний дизайн можуть викликати роздратування. Людина навіть не розуміє чому як тільки вона заходить в якусь кімнату чи приміщення, у неї відразу псується настрій. У той же час правильно задуманий і реалізований дизайн-проект здатний змінити життя свого власника на краще. У багатьох фільмах, персонажі, починаючи життя заново, прагнуть змінити навколишній простір і починають зі зміни дизайну інтер'єру.

Так коли ж виник дизайн інтер'єру? Визначення "дизайн інтер'єру" було завжди, а ось вже як термін воно з'явилося тільки в середині минулого століття. Але вже тисячоліття тому можна було говорити про дизайн інтер'єру щодо храмів, палаців, будинків багатих і знатних людей, а потім, зі зростанням загального добробуту, дизайн інтер'єру став помітний скрізь.

Уже в давнину дизайн інтер'єру означав не тільки оздоблення приміщення, а й його ергономіку. Так, наприклад, дизайн інтер'єру в єгипетських пірамідах проявлявся в організації освітлення за допомогою невеликого отвору, крізь який проходив лише тонкий промінь світла, і певної комбінації дзеркал.

З появою промислового виробництва і конвеєрного складання, дизайн інтер'єру став важливим помічником і для збільшення продуктивності праці.

1. 1. Поняття і роль дизайну

Архітектура і дизайн ніколи не стоять на місці: розвиваються стилі, змінюються тенденції, з'являються нові імена.

Дизайн – це комплексна науково-практична діяльність щодо формування гармонійного, естетично повноцінного середовища життєдіяльності людини і розробка об'єктів матеріальної культури.

Дизайн – це творчий метод, процес і результат художньо-технічного проектування промислових виробів, їхніх комплексів і систем, орієнтованого на досягнення найбільш повної відповідності створюваних об'єктів і середовища в цілому можливостям і потребам людини, як утилітарним, так і естетичним.

Дизайн – специфічний вид проектної діяльності, що об'єднав художньо-предметну творчість і науково обґрунтовану інженерну практику в сфері індустріального виробництва.

Дизайн сьогодні - це не тільки естетичне вираження духовного і матеріального життя людини, але й інструмент управління і контролю над суспільством. У книзі «Річ. Форма. Стиль. Введення у філософію дизайну» доктор філософських наук, професор Т.Ю. Бистрова поділяє функції дизайну в певні групи і вивчає їх з точки зору буття, культури і людини. Розглянемо деякі з цих функцій докладніше.

Естетична функція. Естетичне ставлення виконує унікальну функцію в житті людини: воно дозволяє вийти за вузькі рамки суто природнього існування і сприяє збереженню та утвердженню предметів, явищ дійсності і проявів людини. У більшості випадків людина набуває в магазині або просто звертає увагу на ті речі, які перш за все задовольняють його естетичні потреби. Естетична функція дизайну неодмінна в будь-якому предметі дизайну, саме з її допомогою вдається досягти гармонійного поєднання користі і привабливості.

Гуманна функція. Дизайн являє собою своєрідний ренесанс на шляху олюднення і одухотворення світу, коли досвід людства призводить до створення гармонійних і емоційно - виразних форм. Речі - це не тільки матеріальний субстрат, але і квінтесенція культури.

Кожна людина організовує свій простір таким чином, щоб воно було зручним і комфортним саме для нього. У кожного є свій смак і погляд на ту чи іншу річ. Саме тому дизайнерам важко догодити всім і відразу. Дизайнер працює на конкретного споживача, і момент знання, науковості якраз і полягатиме в тому, щоб якомога більш чітко його собі уявляти. У дизайні не може бути дрібниць у роботі з формою і матеріалом, тому що їм належить співіснувати з людиною, про яку потрібно думати в першу чергу.

Організуюча функція. Дизайн упорядковує простір, організовує матерію. Він збирає «частини» тієї чи іншої картини в єдине ціле і допомагає зосереджувати увагу людини на певних речах.

Творча функція. Звичайно ж, будь-який дизайнер мріє винайти щось нове, що не існувало до цього моменту і прославитися на століття. Тут же необхідно відзначити і те, що у будь-якого дизайнера є прагнення до індивідуальності. Дизайнер не може не додати своєму виробу особливі риси, що не поставити на ньому свій підпис. Якщо різні компанії виробляють однакову продукцію, вони просто зобов'язані зробити її несхожою на товар конкурентів. Іноді бажання виділитися породжує чудові ідеї. Але у світі бізнесу, якщо якась компанія випускає бездоганну продукцію, інша компанія, щоб продавати її як власну, повинна внести в дизайн деякі зміни (часто в гіршу сторону). На жаль, в сьогоdnішньому світі, де існує, напевно, все, що потрібно для нормального життя людини, важко знайти нішу, яка б не була заповнена. Завдання дизайнера, згідно з первинним значенням і більшості визначень, це проектування того, що ще відсутнє. Дизайн починається там, де людина не тільки планує, а й реалізує задум. Творчість дозволяє людині вийти за межі кінцівки свого органічного існування, утвердитися за межами буття.

Ідеологічна функція. Річ може втілювати різні ідейно - теоретичні установки. Коли для замовника на перше місце виходять соціально - політичні, ідеологічні, ринкові мотиви, дизайнер виявляється провідником їх у життя, що ставить перед ним ряд етичних питань.

Внутрішній простір виконує функції забезпечення процесів життєдіяльності людини та захисту від навколишнього середовища, до того ж має виконувати різні утилітарні функції, пов'язані з призначенням приміщення. Виконання цих функцій забезпечується як організацією інтер'єрного простору, так і обладнанням та меблями, розміщеними в інтер'єрі. Таким чином, інтер'єр задає композиційну єдність архітектурних деталей, їхнього декоративного оформлення і предметного наповнення, що безпосередньо взаємодіє з людиною.

За допомогою сучасних технологій можна не тільки побудувати проєкт інтер'єру, але й створити особливий дизайн окремих його елементів. У багатьох проєктах дизайну інтер'єру сьогодні використовуються високотехнологічні елементи чи навіть схеми для вирішення просторових та функціональних задач.

1.2. Дизайн інтер'єру в країнах Європи

Кожній країні притаманні не тільки особливості в традиціях, культурі, фольклорі, але й такі прості й повсякденні на перший погляд речі, як облаштування особистого простору – житла. Наприклад, Німеччина, стиль в інтер'єрі характеризується трьома основними принципами:

- 1.Грунтовність;
- 2.Порядок;
- 3.Функціональність;

Це робить будинки не просто придатними для життя, а й комфортною, заспокійливою, що розташовує до відпочинку та теплому прийому гостей атмосферою.

Перше, що згадаю про стилістику будинків у Німеччині, це те, що велика частина з них стилізована під фахверк ,в перекладі «будова, виконана з секцій». Як правило, воно має декілька поверхів, нижній є самим потужним, оскільки складений з каменю або цегли. Верхні яруси-дерев'яний каркас заповнений глиною або соломною, цей каркас видко як зовні так і зсередини будинку.

Дуже багато фахівців називають баварський стиль яскравим прикладом істинної прагматичності. Це,однак, не передбачає відмову від історичної складової.

Відмітимо кілька деталей, на які б ви точно звернули увагу :

1. У приміщенні немає нічого, що б вони не використовували, у кімнатах ви не знайдете жодної зайвої деталі або предмету.
2. Всі лінії чіткі, функції предметів абсолютно зрозумілі.
3. Меблі практичні, розставлені строго до потреб мешканців будинку.
4. Декор не настільки витіюватий, як ,скажімо, у французьких приміщеннях.

Якщо заглибитися, то в стилі німецьких приміщень можна виділити три напрямки:

1. Історична стилістика – Бідермайер.

2. Кантрі.

3. Сучасний стиль.

Період виникнення Бідермайєру вважається початок XIX ст. Він став відбитком баження німців сховатися в домашньому затишку від нестабільності в політичній сфері, яка на той момент охопила європейську частину континенту. В основу було покладено розкішний, романтичний стиль ампір, який швидко сподобався представникам середнього класу. У своєму прагненні перетворити житло на зразок німецьких палаців громадяни переважували його меблями, предметами розкоші або їх імітацією. Тут повністю відсутня недбалість, яка притаманна цьому стилю в інших країнах. А ось модерн в Німеччині строгий і елегантний. Він ввібрав в себе особливості Бідермейєра і кантрі, розбавив їх елементами сучасності. Планування німецького житла дуже просте: тут немає арок, ніш, подіумів та імітацій камінів. Немає місця для ліпнини, карнізів, стельових розеток та пілястрів. Зате, є великі вікна які пускають багато світла в хату, і їх якраз в приміщенні дуже багато. Віконні блоки в стелі також продумали німці, керуючись бажанням впустити в кімнату якомога більше сонячного світла.

Оздоблювальні матеріали

Перекриття – це перше, що впадає в очі. Зазвичай воно контрастно виступає на світлому тлі стін і декору. Всі внутрішні перегородки зроблені з дерева, стеля покривається штукатуркою або обшивають дерев'яними панелями, а ось всілякі підвісні конструкції для німецьких будинків нехарактерні. В обробці підлоги також використовують натуральні матеріали – ламінат або природній камінь. В розкладці плитки рідко використовують складні схеми, перевага віддається шаховому порядку, палітра кольорів дуже прозаїчна і не містить складних візерунків.

Стіни заведено обшивати деревом- повністю або частково. Шпалери можна зустріти вкрай рідко.

Декоративні дошки, які імітують каркас, поділяють ніші, обрамлюють дверні отвори та вікна, це дозволяє пофарбувати стіни в світлі тони та розставити контрасні меблі.

Колірна гама

-Кремовий.

-Молочний.

-Оливковий.

-Світло-кавовий.

Їх підхід має цілком логічне пояснення: на тлі світлих стін меблі виглядають об'ємніше і виразніше.

Щодо покриття підлоги німці дотримують іншої думки. Воно повинно бути темніше стін, але світліше меблів. Зазвичай, використовують дерево:

-Ясен.

-Дуб.

-Сосна.

-Сіра вільха.

-Горіх.

Предмети меблів

Всі предмети меблювання – це яскравий приклад практичності. Кожна деталь має строгі пропорції та класичну спрямованість.

При облоштування будь-якої кімнати враховується:

1. Дивани та крісла повинні бути невеликі за розміром.
2. Столикі не повинні бути масивними.
3. Перевага віддається відкритим стелажам.

Німці завжди обирають довговічні та функціональні елементи інтер'єру. Тут ми не знайдемо витонченим форм. Купуючи меблі, слід мінкувати правильно та логічно : стілець-що б було зручно на ньому сидіти, диван-що б на ньому можна було повноцінно відпочити.

Стилістично меблі можуть бути старовинні чи сучасні, що підходять до стиллю кантрі. Виготовляються вони з дерева або натуральної шкіри.

Оббивка меблів наближена до натуральної кольорової гама : темно-зелений, темно- бордовий, шоколадний, пісочний та інші.

Дизайн спальні починається з великого та надійного ліжка, сама кімната не заставляється шафами та комодами , вони для цього виділять цілу гардеробну. Спальня повинна бути вільною і просторою, без перенагруження меблями.

У вітальні навпаки, акцент робиться на масивних та виразних меблях, Кімната повинна бути найбільшою в будинку.

Сюди зазвичай ставлять:

-Диван.

-Крісло.

-Комод.

-Сервант.

-Невеликий стіл.

На стіни німці люблять вішати картини чи фотографії своєї сім'ї, на комод ставлять лампу. Всюди багато квітів у горщиках, на дивані обов'язкова повинно бути багато подушок, а стіл покритий скатертиною з натуральної тканини .

Німецькі кухні- це зразок функціональності. Все розташовано так, що б забезпечити зручність пересування та приготування їжі, не завдаючи шкоди іншим членам родини. На підлогу кладуть блискучу плитку темного кольору, а посуд вибирають виключно металевий, який можна натерти до блиску.

Кухня-це основне місце в будинку. Вона є втіленням порядку і чистоти, тут значення має кожна деталь.

В порівнянні Німеччини з Швейцарією, дизайн будинків значно відрізняється. Швейцарія- це про скандинавський стиль, швейцарці в інтер'єрах майже не використовують колір та декор.

Найголовніше для них - максимум світла, освітленість повинна бути позамежною, тому часто на вікнах відсутні фіранки, щоб ніщо не затримувало світло, що проникає в приміщення. Колірна палітра типово дуже легка та проста. Колір зведений до мінімуму: слонова кістка, ніжний бежевий, алебастровий, колір верблюжої вовни й вся ця колористика зустрічається в скандинавському інтер'єрі, хоча, як водиться, базовим кольором залишається білий. Сірий колір теж можна взяти за основу для створення приємного та безтурботного інтер'єру. Приймаючи рішення про вибір відтінку в цій палітрі, пам'ятайте, що тут працює той самий принцип: холодні кольори сприятливіші для південної сторони, а теплі – для північної. Матеріали використовують натуральні та екологічні. Деревина, метал, натуральне каміння, скло, бавовна, льон, хутро, шкіра, кераміка – все можна використовувати для створення сканді атмосфери у квартирі. Змішування текстур дерева та хутра додає відчуття близькості до природи. Дерев'яні підлоги, найчастіше у світлому виконанні – важлива деталь інтер'єру скандинавів. Вони додають тепла та домашнього затишку у простір, особливо у поєднанні з м'якими килимами з натуральних матеріалів. Для створення ефекту світлого та відкритого простору найчастіше прибирають зайві перегородки, щоб вийшла кухня-вітальня або кабінет, суміщений із залом – цьому стилю чужі маленькі, темні та «закриті» приміщення. Цей дизайнерський підхід робить акцент на раціональному використанні простору, максимально задіявши будь-які незручні місця. У кімнаті має бути достатньо місць для зберігання, але без захаращення, тому переважно знаходять застосування відкриті стелажі та системи зберігання. У вживанні тільки лаконічні та функціональні меблі. Наприклад, старовинний вінтажний комод не підходить до скандинавського стилю в

інтер'єрі. Важливим є точний розрахунок, вищий ступінь зручності використання, простота геометрії та максимальна ергономічність. Інтер'єр вітальні у скандинавському стилі буде повітряним, світлим та просторим. Тут панує мінімалізм і незайманий колір як основний фон. Щоб не занудьгувати в цьому білому царстві, додайте кольори – але помірковано та дозовано – за допомогою простих акцентів, щоб не порушити це заспокійливе умиротворення сканді вітальні. Увімкніть елегантні відтінки сірого, доповнивши інтер'єр затишним диваном або навіть створивши акцентну стіну димчаасто-сірого кольору.

Ідучи нордичним шляхом у вітальні, ви не тільки вбережетеся від надлишків декору, але й відкриєте двері у світ захопливих та лаконічних акцентів. Геометричні візерунки, абстрактні ілюстрації, художні фотографії, вироби з дерева привнесуть свіжість та індивідуальність до скандинавського інтер'єру вашої вітальні. Спальня зазвичай витримана у білих чи світлих тонах. Перш за все в ній має бути зручне ліжко, інші меблі повинні бути дуже простими і акуратними. Для декору можна використовувати: килим зі звірячої шкіри на підлозі, пледи з вовни, дзеркало, квіти в керамічних вазах, ароматичні свічки. Важливо гарне освітлення, щоб було легше прокидатися вранці. Суміш стилів зі Швеції, Норвегії, Данії та Фінляндії, скандинавський дизайн інтер'єру приводить вас до просторів, наповнених світлом, повітрям, природним теплом та не дразливим оздобленням.

А, ось, Чехія - це суцільна протилежність. Архітектура Чехії так само самобутня, як і її культура, історія і традиції. В ній приваблює все: еkleктичність стилю, неабиякий дизайн, яскраві фасади та незвичні дахи.

В середині, впізнати можна за наступними особливостями:

1. Асиметричні форми.
2. Різновид оздоблення стін.
3. Установка віконних рам складної форми.

Чехи відразняються своєю універсальністю, здатністю, поєднують непоєднані речі. Інтер'єр далекий від мінімалізму і добре підходить для замських будинків чи котеджів. Його оцінять ті, хто віддає перевагу вінтаж, еkleктику, хендмейд з етноелементами. Кращою якістю бохо можна вважати можливість для самовираження того, хто хоче підкреслити свою індивідуальність. Для оздоблення будинку в Чеському стилі потрібно використовувати тільки натуральні та екологічні матеріали.

За допоміжні елементи можна використовувати залізо, кераміку, камінь. Причому у випадку обмеженого бюджету чехи можуть скористатись навіть матеріалами, що були у вжитку, але обов'язково природнього походження. Що стосується оздоблення стін, то в такому будинку в одній кімнаті можна легко побачити керамічну плитку і декоративну штукатурку. Підлогу завжди покривають деревом, каменем або плиткою, а зверху – численними килимами.

Колірна палітра:

- Оранжевий.
- Синій.
- Червоний.
- Лимонний і всі відтінки жовтого.

Дизайнерський проект в стилі бохо буде відрізнятися і своєрідним підбором меблів. Не менший хаос можна спостерігати й в змішанні стилістичних напрямів. Наприклад, диван зі шкіри може сусідити з плетиними кріслами в стилі кантрі та суворим столом, більше характерним для скандинавського стилю.

У спальні, можна дати розгулятися фантазії. Обов'язковий елемент – велике ліжко на ніжках з різьбленими спинками.

А ось вітальня повинна стати міні-музеєм. Всі сучасні елементи тут виявляться марними. Розкішний диван, пуфи, мільйон подушок – те, що потрібно підібрати для цієї частини будинку.

Елементи освітлення не повинні різати очі. Для цих цілей знадобляться світильники в східному стилі з абажурами з тканини.

А ось декорувати інтер'єр можна без всяких обмежень. У цьому вам допоможуть:

-Світильники та статуетки.

-Сувеніри.

-Фотографії та картини.

-Журнали, книги.

-Все, що радує ваше око.

1.3. Історія зародження та розвитку дизайну в Україні

Дизайн як нова професія виник у ХХ ст., однак дизайнерські основи завжди існували в предметній творчості. Їх можна спостерігати в простих матеріальних формах минулого, в старовинних, нібито нескладних, громіздких, але все ж таки дивовижно гарних взірцях техніки минулих століть. Люди завжди прагнули до поєднання раціонального і естетично досконалого. В цьому відношенні немає принципової різниці між утилітарними речами старовинних епох і новими технічними виробами. У чому ж тоді специфіка дизайну ХХ ст.? В проектному характері, який заснований на суцільному образному мисленні дизайнерів, і в міжпредметних зв'язках, що дозволяють поєднувати матеріальну і художню культуру. Можливості дизайну ще не вичерпані і навіть не визначені в повній мірі. Тому в сфері теорії дизайну постійно ведуться дискусії про його

природу, межі і методи, про характер його зв'язків з архітектурою та іншими видами художньої творчості.

Художників, які спрямовують свою діяльність на функціонально-естетичні проблеми матеріального середовища і працюють в сфері промисловості, все частіше називають дизайнерами.

Становлення та розвиток матеріальної культури щільно пов'язані з соціально-економічними, історико-культурними, природно-географічними та іншими умовами життєдіяльності людини. На землях України протягом багатьох віків формувались генетично споріднені традиції способу життя, матеріального виробництва і мистецтва. Об'єкти матеріального виробництва як складова частина загальнолюдської культури кожної епохи завжди пов'язані з різними аспектами життя людини: природно-кліматичними умовами, рівнем розвитку техніки і технології, матеріальними, соціальними і сімейними відносинами, традиціями та звичаями.

У період розвитку античної цивілізації Північного Причорномор'я (V-IVст. до н.е.) вже зустрічаються майже всі традиційні предмети побуту.

Дослідження засвідчують, ремесла в античних північно-причорноморських містах досягли надзвичайно високого рівня. Саме у цей період були започатковані основні ужиткові форми предметного ряду. Про високий рівень розвитку ремісничого виробництва ранньослов'янського періоду свідчать археологічні матеріали розкопок поселень Волині і Галичини VI-VII століть: досконалі вироби побутово-виробничого призначення, предмети озброєння, прикраси. Археологами були виявлені центри металообробки, деревообробки, золотарства, гончарства, ткацтва й плетіння. Зрозуміло, що такий високий рівень ремісничого виробництва не виник спонтанно. Йому передував тривалий розвиток у попередніх періодах.

Важливу роль у формуванні художніх особливостей мистецтва дизайну відіграли ранньослов'янська і давньоруська культури, зокрема, декоративно-

ужиткове мистецтво тих часів. Як відомо, майстри міських ремесел часів Київської Русі за професійними ознаками утворювали ремісничі об'єднання, де виготовлялися художні речі – прообрази дизайнерських творів. З XIV ст. в умовах нових суспільно-економічних і політичних відносин об'єднання набувають високо організованих форм на зразок європейських. Утворюються ремісничі цехи, „братства”, що мали свої положення, статут, традиції, символіку (фірмовий стиль) тощо.

Етнічно-художня пам'ять здатна передавати сучасній образності мистецькі та етнографічні мотиви минулого. На теренах України протягом багатьох віків зберігаються художньо-стильові ознаки попередніх епох, давні форми предметів побуту.

У 1865 році в Одесі відкрилась „Школа малювання й креслення”.

Становлення дизайн-освіти на теренах Галичини відбувалося у контексті загальноєвропейських художніх процесів. У 1876 році у Львові була заснована перша в Україні загальнопромислова школа рисунка та моделювання (1882 р. отримує назву — школа артистичного промислу, 1891 р. — промислова школа, 1929 р. — технічна школа, 1938 р. — інститут пластичних мистецтв, 1940 р. — Львівське державне художньо-промислове училище). Слід відзначити, що протягом двох десятиліть (1876-1896) у Галичині було створено 14 промислових шкіл найрізноманітнішого фахового профілю.

На початку 70-х років XIX ст. у Львівській Технічній Академії (нині Державний університет „Львівська політехніка”) на кафедрах архітектури і будівництва, орнаментального рисунка й моделювання здійснювалась підготовка фахівців, які поєднували в одній особі і художника, і інженера, і архітектора.

Дизайнер — в буквальному перекладі з англійської означає «проектувальник», «рисувальник» (слово «дизайн» перекладається, як креслення, рисунок, проект). У 1960-1970 рр. ці англійські терміни — дизайн та дизайнер — стали вживаними практично в усіх країнах світу. В

Україні вони зустрічаються ще з 1920 р. (зокрема, художнє конструювання, промислове мистецтво, художник-конструктор, художник-оформлювач. Проте в тодішньому СРСР і на Україні таких спеціалістів почали готувати тільки на початку 1980-х рр. у тринадцяти вищих навчальних закладах СРСР, а на Україні — в Києві, Харкові і Львові за спеціальностями промислове мистецтво, інтер'єр і обладнання, а також в п'яти середніх спеціальних навчальних закладах. Дизайнери повинні також вивчати процеси видозміни форм під зовнішнім впливом середовища, наприклад, як розтікається рідина на площині, як впливає тиск, вивітрювання, постійне освітлення. Внутрішнє динамічно напружене життя форми розкривається при вивченні зміни рослин на протязі їх життєвого циклу: від зародження до фізичного знищення.

Об'єктом дизайнерського дослідження можуть бути і штучні предметні форми, що створюються людьми за законами природи. Серед них домінують гранично прості, функціональні речі, що їх вивчають археологи і етнографи. Особливо показовими є знаряддя праці минулого, які зберігають строгість і досконалість свого зовнішнього вигляду без всяких скидок на зміну стилів. Такі речі збираються і класифікуються як взірці істинного дизайну. Всі вони створюються хоч і примітивним, але технічним способом, і в них наочно відображається взаємодія форми, конструкції та функції. Це, зокрема, вироби із дерева (меблі, бочки), кераміки (посуд, статуетки), металу (ножі, лопати, огорожі), шкіри, скла.

На рубежі ХХ ст. багато художників, які відчували швидкі зміни предметного середовища під дією технічного прогресу і зміни способу життя людей, стали шукати скриті дизайнерські основи вже не в еволюційних формах минулого, а в народженні новітнього часу, в формально неупорядкованому інженерному формоутворенні, у не-стильовому промисловому виробництві, стаалячись до них як до нової природи, яка оточує людину.

Якщо порівнювати європейську стилістику та дизайн будинків з українською, ви побачите значну різницю.

Сьогодні існує багато різноманітних стильових оформлень будинку.

Український стиль в інтер'єрі один із провідних трендів, принаймні в нашій країні. Він проявляється у предметах, оберегах, глиняному посуді та інших аксесуарах. Насправді ж це унікальний напрямок у стилі. Він поєднує у собі потужну енергетику, що допомагає створити чудову стилістичну композицію. Українська культура дуже цікава та неповторна. Українці як етнос із повагою та шаную ставляться до своїх традицій. З давніх-давен вони дбають про комфорт у власному домі. У цьому стилі притаманні нестандартні складові декору, які додають затишку. А ще це ідеальне рішення для тих, хто любить предмети з натуральних матеріалів.

Український стиль інтер'єру повністю зберігся у далеких гірських карпатських селах. У сучасних квартирах дизайнери створюють проекти з елементами українського етносу.

Він проявляється у наступних нюансах:

-для створення такого стилю використовують матеріали та текстиль лише натурального походження (дерево, глина, бетон);

-упорядкований стильовий напрямок, дозволяє акуратно використовувати атрибути, які підкреслюють історичну цінність, створюючи водночас особливу атмосферу та енергетику;

-український етностиль в інтер'єрі виявляється у білому кольорі, коричневому, гірчичному, жовтому та помаранчевому;

-досить часто, щоб підкреслити національний колорит, предмети побуту прикрашають орнаментом (вишивкою).

Загалом для українського стилю в інтер'єрі характерні такі риси як простота, комфорт, натуральність та екологічність.

Також український стиль – це стіни з побілкою, тобто бажано жодних шпалер, а просто біла стіна. Це може бути декорування цеглою, каменем,

соломою чи глиною. Стіни не обов'язково повинні бути ідеально рівними, навіть краще, якщо на них будуть так звані дефекти. Все, як у старовинних хатах-мазанках, лише у сучасній інтерпретації.

Традиційно склалося так, що більшість елементів інтер'єру застосовують для декорування. Тому при оформленні приміщення українські дизайнери інтер'єру рекомендують використовувати його в мінімальних кількостях. Інакше інтер'єр вийде несмачним та зіпсує початкову характерну ауру. Найкращим варіантом буде використання двох, максимум трьох декоративних елементів. Це можуть бути: іграшки, виготовлені з глини та декорування посуду. Більше декору доречно на кухні, і менше в спальні чи вітальні.

Правильним рішенням буде використання елементів, які зберігають у собі історію, тим самим звеличуючи в інтер'єрі осмисленість. Це можуть бути ваші особисті речі ручної роботи, які дісталися у спадок від старшого покоління.

Категорично не рекомендуємо використовувати у приміщенні:

- Пластикові предмети;
- Ламінат;
- Плитку або меблі з мармуровим візерунком;
- Натяжні та підвісні стелі.

Тренди в дизайні інтер'єрів змінюються, стилі в десятки разів змінилися за десятиріччя. Щосезону одні стилі інтер'єру стають актуальнішими, а інші відходять чи не на десятій план. Новий рік – це завжди новий початок для оновлення вашого будинку. Дизайнери знають, що тренди в дизайні інтер'єрів відображають події, які відбуваються навколо нас. Темп і спосіб життя людей впливає на те, яким би вони хотіли бачити свій будинок. Тренди в області дизайну інтер'єру рідко замінюються в повному обсязі. Найчастіше вони або переходять один в інший або трохи коригуються з урахуванням загальних тенденцій у способі життя.

Наприклад, **Максималізм** - велика кількість елементів декору, змішання кількох яскравих відтінків. Разом з не відступаючим мінімалізмом на арену виходить його повна протилежність. Стиль максималізм з'явився порівняно нещодавно як відповідь людей, втомлених від занадто порожніх і нейтральних просторів. Тут гармонійно поєднуються яскраві сміливі відтінки, різні фактури і матеріали.

Максималізм – це не про те, щоб напхати в одну кімнату різнокольорові предмети. Саме тут проявляється почуття стилю і вміння створювати складний і різноманітний інтер'єр. Максималізм – це талант поєднувати на перший погляд непоєднувані речі. Тут дозволено використовувати все буйство барв. Жовті, червоні, зелені і фіолетові тони в одній кімнаті – це занадто? Можливо, раніше, але не тепер – максималізм вміло жонглює строкатими кольорами. Також, велика увага приділяється елементам декору, вази, торшери, суверіни, статуетки, книги чи рамки з фото на полицях, картини які можна повісити на стіну тощо. (рис.1-3 ст.63-64)

Максималізм стиль в інтер'єрі. (рис.4-6 ст.64-65)

Наступний, актуальний для сьогодення стиль – **Мінімалізм**.

Відсутність непотрібних предметів, функціональне використання площі кімнати. Мінімалізм як стиль інтер'єру довгий час тримався на піку.

Це пояснюється досить просто – після яскравих 80-х і 90-х років люди втомилися від складних інтер'єрів і віддавали перевагу простій світлій обробці простору. До того ж в новому тисячолітті істотно змінився спосіб життя людини. Будинок повинен був стати максимально зручним для користувачів.

Мінімалізм як раз-таки непогано справлявся з цим завданням. Він повністю відкинув зайві елементи декору (крім хіба що яскравих акцентів) і на перше

місце поставив комфорт людини. Таким чином передбачалося, що весь простір будинку в першу чергу буде функціональним, а не просто красивим. При цьому дизайнерам вдалося зберегти естетику в контрастах, використанні натуральних матеріалів і невеликих акцентах (наприклад, яскраве крісло або килим).

Кілька років тому стиль мінімалізм в інтер'єрі мав такі відмітні риси:

- біла (або світло-сіра) обробка;
- мінімум меблів – максимум простору;
- навіть елементи декору повинні мати практичну функцію.

Що стосується останніх двох пунктів, вони збереглися, а ось з обробкою в холодних тонах доведеться попрощатися – сьогодні люди більше тяжіють до затишку і домашнього тепла, за яке відповідає більш тепла гамма відтінків. Тому в мінімалізмі з'явилися бежеві тони і ще більше натуральних матеріалів (бамбук, дерево, глина тощо).

Наступний, не менш важливий стиль в інтер'єрі - **Еко-стиль**.(рис.7-8 ст.66)

Йому характерно використовувати натуральні матеріали в обробці, меблів і елементах декору та світлий відкритий простір.

Проблеми екології сьогодні виходять на перше місце. Все більше людей обговорюють глобальне потепління і шукають способи усвідомленого споживання. У багатьох країнах затвердили відмову від одноразових пакетів і посуду на державному рівні. А пластикові товари сьогодні активно замінюються більш екологічними аналогами.

Тренди в дизайні інтер'єру не можуть не відображати глобальні зміни в соціумі. І не дивно, що тепер дизайнери намагаються додати в приміщення

якомога більше предметів меблів і декору, виготовлених з натуральних матеріалів.

При цьому еко-стиль також пропагує відмову від виробів тваринного походження. Ніякого натурального хутра або шкіри – в хід йдуть натуральні і перероблені матеріали, які дозволять висловити всю любов і турботу про нашу планету.

Серед матеріалів, які найбільш актуальні для такого стилю: глина, льон, бавовна, бамбук, деревина, камінь тощо. Всі вони навіть не потребують додаткового фарбування – натуральні кольори і фактури допомагають створити атмосферу тепла і затишку. Доповнити такий інтер'єр можна кімнатними рослинами.

Ар-деко(рис.9-10 ст.67) , не схожий на попередні стилі ,але, особливий у своєму роді.

Розкіш та елегантність: різьблення на дереві, плавні лінії, абстрактні візерунки, рідкісні матеріали в оздобленні. Розкішний шляхетний стиль в інтер'єрі, який відрізняється претензійністю та елегантністю. Напрямок ар-деко в мистецтві з'явився лише на початку ХХ століття і є поєднанням неокласики і модерну.

Втомившись від жахів війни, люди намагалися створити затишні богемні інтер'єри, використовуючи класичні мотиви та новинки прогресу.

Серед основних характеристик стилю ар-деко в інтер'єрі:

- геометричні та абстрактні візерунки в оздобленні;
- використання натуральних, у тому числі рідкісних матеріалів, куди може відноситися шкіра крокодила, слонова кістка тощо;
- велика кількість дзеркал та освітлювальних приладів, натурального дерева в меблях та оздобленні підлоги;

-декоративне оформлення стелі, ар-деко передбачає використання у тому числі багаторівневих стель з оригінальною ліпниною, бордюрами;
-як елементи декору: статуетки у стилі ретро, полотна художників авангардистів тощо.

Визначитися з темою дизайнерського рішення — практично означає обмежити набір дизайнерських засобів для її реалізації, виділити для себе головне серед них і в такий спосіб виокремити сферу переважної концентрації творчих зусиль. Відтак, у великих спеціалізованих просторах звична ієрархія художніх засобів поступається місцем специфічним поєднанням, де першість належить елементам, що традиційно вважалися додатковими. У міру зростання структурної складності простору першість у палітрі формоутворювальних елементів переходить від поверхонь, що обмежують простір, до внутрішніх орієнтирів, що організують його. Для архітектора-дизайнера відчуття «дух місця» — значить відчуття неповторності емоційно-художнього змісту середовища, проіннятися повагою до ланцюжка її складових, установити спосіб її дизайнерського «конструювання». Це один із найважливіших чинників формування й збагачення індивідуальних образних характеристик громадського інтер'єру або системи, що суттєво полегшує завдання художньої й утилітарної орієнтації в місті. Інтер'єрний простір характерний насамперед просторовими враженнями. Ось, власне і всі основні «магістральні» стилі, які можуть бути втілені в сучасному інтер'єрі. Кожен стиль, що сформувався, по-своєму естетично сформований і на кожний з них знайдеться свій «покупець». Хочеться тільки нагадати, що відповідність житла характеру господаря — його звичкам, світогляду — головна умова при розробці стилю будь-якого інтер'єру. Люди нарешті відчувають любов до середовища їхнього перебування, граються з ним, підганяють під

власні потреби, відозмінюють відповідно моді або власним потребам. Таке відношення до власного оточення характерне для стабільних епох з високим рівнем культури громадян, отже, можемо сподіватися, що й ми нарешті входимо в такий період розвитку нашої держави.

Висновок.

В сучасному світі, людина більшу частину свого життя проводить в приміщеннях. Тому за таких обставин було б нерозумно не приділяти належної уваги для дизайну інтер'єру.

Мистецтво інтер'єру – це способи створення виразного внутрішнього середовища будови. На протязі всієї історії розвитку культури людина прагнула прикрасити своє життя, зробити красивими всі необхідні їй предмети – одяг, житло, посуд.

Організація простору будови залежить від їх призначення і підкоряються загальним вимогам, закономірностям. З кожним століттям, з кожним роком дизайн процвітає, удосконалюється, розвивається. Дизайн не стоїть на місці, з'являються нові тенденції, стилі, задається тренд від відомих дизайнерів та експертів. Уже в давнину дизайн інтер'єру означав не тільки оздоблення приміщення, а й його ергономіку. Внутрішній простір, виділений із зовнішнього, не може бути абстрактним, відірваним від функціональних вимог, а також від елементів, що його утворюють.

Один і той самий функціональний процес можна організувати в різних просторах. На окремому архітектурному просторі можна організувати різні функціональні процеси, враховуючи їх трансформацію. Принцип універсального використання внутрішнього простору передбачає застосування нових технологій, що виникають як наслідок технічного прогресу, з урахуванням швидкого морального старіння інтер'єрних

вирішень. Цей принцип полягає в універсальності і гнучкості зв'язків між функцією і композицією. Багато хто вважає сучасний стиль дизайну інтер'єру свого роду антиподом класики. Це помітно в запереченні класичних канонів, прагненні до мінімалізму декору, домінування концепції лаконічності і функціональності обстановки. Модерністські течії немов кидають виклик традиційним напрямкам. Тут панують простота і чіткість, прогрес і зручність, натомість звичного раніше пафосу й аристократичності побуту.

Будучи запереченням колишніх консервативних принципів оформлення інтер'єрів, сучасний стиль увібрав у себе все найкраще і актуальне, сформувавши ідеальну концепцію лаконічного дизайну з функціональним ухилом. Завдяки сучасному стилю в дизайні інтер'єру, ми можемо сміливо стверджувати, що атмосферна затишка, свіжості і легкості цілком може поєднуватись з повною відсутністю декорацій. Елегантність, чіткість, ясність форм, багато відкритого простору. Тут все виглядає доречно і раціонально. Який би стиль не був обраний, головне, щоб в інтер'єрі, створеному з любов'ю, завжди панувала сприятлива атмосфера для життя та відпочинку!

Розділ 2. ДИЗАЙНЕРСЬКІ ПІДХОДИ ДО ОРГАНІЗАЦІЇ ПРОСТОРУ

На людину постійно впливає колір, що її оточує, і викликає певні емоційні відчуття. Встановлено, що теплі кольори впливають на людину збуджуючи, а холодні кольори заспокоюють. Вплив кольорів на психіку людини в приміщенні більш відчутний, ніж за його межами, тому що закритий простір зумовлює більш тісний та тривалий контакт із предметним середовищем.

При оформленні інтер'єру вибирають колір залежно від того, які емоції він повинен викликати, а також ті кольори, що обумовлені тенденціями моди. Тому в роботі над інтер'єром потрібно орієнтуватись на функціональну

специфіку приміщення, загальну композиційну ідею, враховувати форму й величину внутрішнього простору, ступінь освітленості природним світлом та інші фактори, які створюють комфортне середовище. Але функція кольорів не обмежується створенням тільки комфортних умов, в інтер'єрі необхідна емоційна насиченість. Всі світлі кольори і відтінки розширюють простір, а темні, навпаки – зменшують. При оформленні кімнат, в яких хороше освітлення, використовують холодні кольори, якщо ж вони розміщені на холодній стороні, тоді роблять їх теплими за допомогою теплих кольорів і відтінків. При оформленні кімнати потрібно використовувати не більше ніж п'ять кольорів. Тільки правильний вибір кольору і його хороше поєднання з іншими тонами, дозволить зробити приміщення красивим і позитивно впливатиме на самопочуття як господарів так і їх гостей. Але оскільки «інтер'єр» це невід'ємна частка архітектури, то роль кольору тут не обмежується створенням комфортних умов, а й багаточисельністю певних факторів, а саме:

- структура, форма, і величина приміщення;
- ступінь освітленості природним світлом;
- характер джерела штучного освітлення;
- кольорове оточення;
- загальна композиційна ідея;
- мікроклімат приміщення;
- сторона світу, з якого знаходиться приміщення.

Світловий контраст вносить в вирішення інтер'єру деяку декоративність. Він часто досягається за рахунок бокового освітлення, що дає тіні, контрастуючи із світлою частиною декору. При збереженні загального принципу нюансів, вдалим буває введення незначного контрасту.

-До прикладу, розглядаємо **котеджний житловий комплекс «Медовий»** в Харківській обл. площею 150кв.м.

Сімейний двоповерховий комфортабельний котедж на окраїні Золочева. Будинки забезпечені безперервною подачею води, газу та електроенергії. Оснащені відкритою терасою – це повноцінний третій поверх під відкритим небом. На терасі створена лаунж-зона для відпочинку, занять спортом, проведення свят чи інших заходів. Котеджі відрізняються продуманим інтер'єром: високі стелі та панорамні вікна із чудовими краєвидами на місто. Для сімейних котеджів передбачений гараж у будинку на один автомобіль.

Перший поверх(рис.11 ст.68)

Перший поверх – студійний, кухня з'єднана з столовою та відкритий простір вітальної, окремою кімнатою рахується санвузол та гараж. Також, є прихожа зона-коридор та тераса. Є несучі стіни, перегородки які можна переміщувати, розташування меблей дуже зручне і простір не здається тісним.

Другий поверх(рис.12 ст.68)

Другий поверх – особисті кімнати власників будинку. Світлі, просторі з всім забезпеченням для комфортного проживання. Так як в будинку проживає сім'я з двома дітьми, у них є свої окремі дитячі кімнати, спальня кімната батьків, гардероб та ванна кімната.

-Наступний приклад це котеджний комплекс «ЕКОПАРК» в м.Полтава

ЕСОПАРК - це котеджне містечко закритого типу. Комплекс розташований поруч з екологічною зоною «Дендропарк», за 15 хвилин їзди від центру міста. Інфраструктура відеоспостереження та контрольно-пропускний пункт гарантують контроль відвідувачів і безпеку жителів. У цьому комплексі представлені сучасні таунхауси, дуплекси і котеджі із зручним плануванням і площею від 100 до 200 м².

Котеджі просторі, світлі з гарним краєвидом за вікном, в оздобленні середовища використовують екологічно чисті матеріали для меблів, меблі не тільки гарні, але і функційні. Планування будинків дуже зручне та просторе, з великими кімнатами та вільним простіром. Будинки є різного типу та різні за площею. Кожен котедж має додаткову територію, сад або зелену зону, басейн з лаунж-зоною. Територія містечка упорядкована: зона відпочинку, дитячий та спортивний майданчики, велосипедні доріжки та міні маркет. У котеджному містечку є все для життя і абсолютного комфорту.

Цей котедж розрахований на велику сім'ю, з дітьми або без. На першому поверсі будинку знаходиться кухня-столова з додатковим місцем для відпочинкової зони, окремою кімнатою санвузол та спальна кімната або гостьова. Також, є коридор, прихожа, вихід на терасу та місце для паркування автомобіля-гараж. Сходи на другий поверх де є три спальні кімнати, дві з них можуть слугувати як дитячі, є місце для гардеробу та ванна кімната з ванною та душовою кабіною. (рис.13-14 ст.69)

-Одноповерховий будинок від комплексу “Evrodіm” ,Київська обл.

Ще один , до вашої уваги будинок площею 106 м2. в Київській обл. Цей замиський котедж стане місцем, де вся родина почуватиме себе на своїй території. Його планування ідеальне, всі деталі продумані на сто відсотків і навіть більше, територія біля дому - то взагалі простір для виявлення фантазії.

Стильний проект від компанії “Evrodіm” для сім'ї, яка вирішила змінити міську квартиру на власний затишний будинок. Три просторі кімнати нададуть достатньо простору для кожного члена сім'ї. А площа кухні-студії дозволить розмістити зону для готування, їдальню і вітальню так, щоб було зручно і практично. Також, є місце для автомобіля- гараж, простора тераса де можна насолоджуватись літніми вечорами, не великий двір,зелена зона ,

можна виділити місце для басейну, альтанки, мангалу, дитячого майданчику, лежаків, гамаків, клумб тощо.(рис.15 ст.70)

-Житловий комплекс «Sunny Village» м.Вінниця. (рис.16 ст.70)

Ще один приклад дизайнерського рішення житлового простору. Свобода рішень у створенні власного простору – одна з основних переваг для покупця! На плануванні об'єднана кухня-студія з вітальною, не велика затишна дитяча кімната, облаштований відокремлений кабінет або кімнату для гостей, простора спальна кімната та санвузол. А тераса ідеально підходить для створення романтичної мрійливої атмосфери, усамітнення і спокою. Площа використана грамотно і функціонально. Зверніть увагу, що «вау-ефекту» надають великі панорамні вікна, які роблять кімнати світлими. Планування приміщень будинку - це один з найважливіших і найцікавіших періодів у житті будь-якої сім'ї.

Будівля має ряд сучасних архітектурних рішень, які застосовуються у Вінниці вперше і створені тільки для жителів котеджного містечка «Sunny Village». Будинок одноповерховий 140кв.м. Забудовник піклується про естетичну картинку, яка буде радувати око та створювати позитивний настрій.Озеленена територія та оздоблення тротуарною плиткою.

Індивідуальні вуличні тераси кожного власника.. Також побудований дитячий майданчик. Що вирішить питання безпечного дозвілля для дитини.

Сьогодні величезний вибір обробних матеріалів і аксесуарів, що наповнив пострадянський простір, дає можливість оформити приміщення в різних стилях від класики до авангарду. Не дивно, що в замовлених приватних інтер'єрах останніх років помітна деяка поспішність, захоплення атрибутами багатства і розкоші, що нерідко віддає дурним смаком. Але це неминуче слідство того «голоду» за різноманітністю, який супроводжував всю радянську епоху. Нам в терміновому порядку доводиться надолужувати

в дизайні приватних приміщень все те, що Захід пройшов за 70 років! І знов відкривати для себе поняття «стилю», не тільки як неминучого наслідку нашої індивідуальності, але і як справді високого і складного мистецтва, що вимагає активних творчих (і не тільки) зусиль

2.1. Простір проживання.

Житлове середовище — комплекс відкритих і закритих просторів, призначених для проживання людини, обладнаних і оснащених відповідно до способу життя, соціальних і особистих інтересів користувачів житла. Сучасні погляди на житлове середовище виділяють у ньому «особисті» приміщення (індивідуальні, сімейні, групові осередки — кімнати, квартири та ін.), їх комплекси (житлові будинки, готелі, гуртожитки та ін.) Так, забезпечення основних функцій житла — їжа, сон, побутові процеси, спілкування, виховання й навчання дітей, індивідуальна праця, відпочинок, самоосвіта та ін. — неначе розподіляється по різних просторових зонах і осередках, кожна зі своїм специфічним устаткуванням і предметним наповненням (меблі, побутові прилади, особисті речі тощо), причому чим «особистішим» є житловий простір, тим індивідуальнішим виявляється його наповнення. Ця обставина, а також відносно малий строк амортизації обладнання й оснащення «особистого» житлового середовища порівняно з його просторовими межами, визначають активний вплив на вигляд житлових інтер'єрів процесів їх адаптації до інтересів споживача, що різко виділяє середовище житла з інших середовищних утворень.

Процес проживання людини в житловому середовищі в інтер'єрі житла має три основні сторони: громадсько-соціальну (спілкування, відпочинок,

індивідуальна праця), побутову (готування їжі, прибирання, прання, дрібний ремонт і зберігання особистих речей) і життєзабезпечувальну (прийняття їжі, сон, особиста гігієна, фізкультура, лікування). Кожен із цих процесів має свої вимоги до середовища, до того ж відбуваються вони в порівняно компактному просторі. Залежно від комфортності житла здійснення цих процесів може проходити в одному просторі або виділятися в окремі приміщення. Крім того, якщо за індивідуального (сімейного) виду проживання структура житла дає можливість здійснювати всі ці процеси. При цьому склад приміщень житлової одиниці багато в чому визначається соціальними, віковими характеристиками мешканців, їхньою кількістю, статевою належністю членів родини. В окремих випадках процеси проживання мешканців відбуваються незалежно один від одного, що вимагає наявності ізольованих приміщень; в інших — ситуація дає змогу об'єднувати значну частину цих процесів у загальному просторі без шкоди для комфорту. На структуру житла впливають і такі чинники, як регіональний життєвий уклад, кліматичні особливості регіону, де будується житло, та ін. Тому говорити про усталену структуру житла, що відповідає всім життєвим ситуаціям, неможливо. Однак спільність функцій житла дає можливість виділити приміщення або його зони, передбачені для проживання. Їх подальше членування визначається способом життя людини і так, у житлі виділяють зони денного перебування мешканців (де відбуваються майже всі активні процеси побуту, індивідуальної праці, спілкування) і спальні зони (або приміщення, зблоковані з приміщеннями особистої гігієни). Оскільки ізольовані спальні приміщення якнайкраще забезпечують власне процес сну, то це означає випадання цих просторів структури житла в денний час, що є серйозним недоліком у випадку соціального (компактного) житла. Тому дозволяється трансформація інтер'єру житла з метою виконання окремими його зонами різних функцій упродовж доби.

Будинки постійного проживання.

Будинки постійного проживання мають відносно повний набір приміщень сімейних квартир для забезпечення нормального режиму перебування: загальні кімнати та спальні, що належать до житлових приміщень; передпокої, коридори, кухні, санвузли, комори становлять групу допоміжних приміщень. Сьогодні цей мінімальний набір доповнюють приміщеннями більш диференційованих функцій: кабінетами, дитячими, студіями, бібліотеками, холами, їдальнями, камінною залою, вітальнею, гардеробними, розвиненими функціонально та за розмірами санвузлами, лоджіями, балконами, зимовими садами, саунами, басейнами і та ін. У кожному разі для зручності перебування всі приміщення повинні бути зв'язані логічною планувальною схемою без втрат простору.

Одноквартирний садибний будинок як основний тип заміської забудови може мати вільне планування (виходячи з конструктивного вирішення), що передбачає всебічне природне освітлення. При дворівневому просторовому вирішенні перший поверх займають приміщеннями денного перебування (вітальня, кухня, дитяча, господарські приміщення), другий поверх або мансарду — спальними кімнатами. Дво-, чотирьох квартирний будинок має трохи обмежені планувальні можливості заміського житла, але економніший у будівництві й експлуатації.

Засоби формування простору інтер'єру.

Основними засобами формування інтер'єру вважаються поєднання об'ємів і мас з площинами, які обмежують інтер'єр. Площини задають планові габарити інтер'єру, його конфігурацію. Традиційним і надзвичайно ефективним способом є деталювання форми поверхонь: різного роду поділи, пластичні деформації, прорізи, використання різних фактур, матеріалів, кольорових співвідношень тощо. Ці елементи формоутворення іноді мають

декоративний, «накладаний» характер, іноді впливають із конструктивних або функціональних особливостей певного інтер'єру, але насамперед саме вони є носієм масштабу й ритмічних побудов, що виявляють ідею організації простору.

Також, дизайнери завжди відштовхуються від наступного: для кого створюється житловий простір, яка вікова категорія чи є дітки, чи люди похилого віку, яке місце розташування, переваги та мінуси, кольорова гама, тощо. Також, чи є проживаючі з фізичними особливостями, чи займаються якимись видами спорту, чи навпаки потрібно створити місце для саморозвитку або хоббі.

Внутрішній простір виконує функції забезпечення процесів життєдіяльності людини та захисту від навколишнього середовища, до того ж має виконувати різні утилітарні функції, пов'язані з призначенням приміщення. Виконання цих функцій забезпечується як організацією інтер'єрного простору, так і обладнанням та меблями, розміщеними в інтер'єрі. Таким чином, інтер'єр задає композиційну єдність архітектурних деталей, їхнього декоративного оформлення і предметного наповнення, що безпосередньо взаємодіє з людиною. Працюючи над дизайн-проектом інтер'єру, необхідно враховувати такі чинники виразності композиції як масштаб, колір та форму, що обумовлюють неоднаковий рівень сприйняття елементів інтер'єру. Так композиція поділяється на декілька рівнів. На першому рівні композиція сприймається цілісно, великими відносинами та формами. На цьому етапі на сприйняття глядача більшою мірою впливає архітектурно-просторова організація, або «оболонка» інтер'єру. Із предметного наповнення виділяється великогабаритне обладнання або елементи, що композиційно чи функціонально відірвані від решти предметного наповнення, наприклад елементи верхнього освітлення.

нашої індивідуальності, але і як справді високого і складного мистецтва, що вимагає активних творчих (і не тільки) зусиль.

2.2. Предметне наповнення інтер'єрних просторів

Предметне наповнення, як важлива складова інтер'єру, визначається, насамперед, функціональним призначенням приміщення. За призначенням предметне наповнення інтер'єру ділять на групи.

Меблі — це група обладнання, призначена для безпосереднього розміщення на ньому або в ньому людей і дрібніших елементів предметного наповнення інтер'єру. Існує кілька типів класифікації меблів: за призначенням (побутові й спеціальні), за характером розміщення в інтер'єрі (мобільні, стаціонарні і вбудовані), за використаними матеріалами тощо. У житлових інтер'єрах, значній частині громадських, а також у деяких категоріях, меблі є найактивнішою складовою композиції інтер'єру. Тому не випадково, що найбільші майстри архітектури проектують і меблі — іноді як частину конкретних інтер'єрів, іноді як зразки для масового виробництва.

Утім, меблі, спроектовані для конкретних інтер'єрів, досить часто починають жити «власним життям», з успіхом використовуючись і в інших просторах.

Найпоширеніші елементи меблів — ті, що безпосередньо контактують із людиною і форма яких задається її антропометричними характеристиками: стільці, крісла, ліжка.

Залежно від процесу змінюється форма предметів: сон вимагає горизонтальної, трохи гнучкої поверхні; порівняно нетривалий процес прийому їжі дозволяє обійтися без підтримки спини — тому сидіння для столової зони можуть виконуватися як м'якими, так і твердими, зі спинкою або без неї, але обов'язково повинні мати достатню висоту для забезпечення оптимального положення людини щодо поверхні стола;

Крісла для відпочинку виконуються, як правило, м'якими й низькими для додання людському тілу напівлежачого положення й т. д.

Для безпечного виконання цих функцій предмети повинні мати достатню стійкість і конструктивну міцність. Сукупність цих вимог разом з використанням традиційних матеріалів сприяли появі відносно усталених форм меблів. Наразі використання нових матеріалів у ХХ ст. — пластмас, синтетичних тканин, еластичних пористих мас, металу — привело до появи нових форм;

Інша найпоширеніша категорія меблів — робочі поверхні для здійснення на них різних процесів, тобто столи. Оскільки вони служать для виконання різноманітних функцій — прийому їжі, роботи з документами або спеціальним обладнанням — форма їх також досить різноманітна, але в кожному разі визначається такими вимогами: робоча поверхня їх має бути горизонтальною для впевненого розміщення на ній необхідних предметів.

Розмір робочої поверхні стола визначається радіусом доступності сидячої людини й габаритами розміщеного на ній обладнання.

Третя основна й досить різноманітна категорія меблів — це так звані корпусні меблі: різного роду ємності, полиці й шафи, призначені для зберігання предметів і матеріалів. Вони можуть бути як закритими, так і відкритими; останні, крім функції зберігання, виконують також демонстраційну функцію.

Різнманітність процесів життєдіяльності людини в часі й у просторі показує, що значна частина меблів експлуатується не постійно, а тільки в певний час доби. Ідея трансформації елементів обладнання житла активно проробляється вже з кінця ХІХ ст., коли користувалися попитом складані ліжка, що ховаються у вертикальні шафові стінки; розсувні й складані столи; складані стільці. З появою нових матеріалів і технологій ідея трансформації набула нового розвитку.

Особлива категорія меблів — спеціалізовані меблі для певних категорій людей або специфічних функцій. Так, меблі для дітей багато в чому повторюють звичайні, «дорослі» форми меблів, але пропорційно зменшені відповідно до антропометрії дитини. Швидкий розвиток дитини змушує закладати при проектуванні можливість трансформації, зміни розмірів меблів зі зміною росту дитини. Інша специфічна вимога до дитячих меблів — підвищена увага до травмобезпеки дитини, що простежується в огороженнях і бортиках, відсутності гострих кутів, широкому використанні м'яких та екологічно чистих матеріалів тощо.

Набагато більше значення порівняно з «дорослим» обладнанням має колористичне вирішення дитячих меблів, що відрізняється більшим розмаїттям кольорів.

Інша категорія людей, що вимагає спеціальних меблів, — люди з обмеженням функцій руху. Залежно від характеру інвалідності відмінність меблів від стандартних може бути мінімальною або досить радикальною — аж до спеціальних меблів, розрахованих на використання людьми в інвалідних колясках.

До обладнання для побутової роботи відносять, насамперед, кухонне обладнання. Воно містить меблі, призначені для зберігання харчових продуктів, посуду й кухонних агрегатів, обладнання для готування й зберігання продуктів — плити, холодильники, посудомийні машини, витяжки, а також посуд і прилади, призначені для полегшення процесів обробки й готування продуктів — міксери, тостери, грилі, м'ясорубки, кухонні комбайни, електрокавоварки й т. д. До цього переліку варто додати розміщені на кухні сантехнічні прилади — мийки. Все це різноманітне обладнання відрізняється за формою й фактурою і становить єдиний

ансамбль, головну роль у якому відіграють, безумовно, великі елементи — меблі, плита, холодильник...

На дизайн інтер'єру кухні і, відповідно, його предметного наповнення впливає, передусім, підхід до його використання. Іноді кухня служить допоміжним приміщенням, а більшість процесів життєдіяльності мешканців відбувається в інших приміщеннях — у вітальні, в гостьовій зоні, в кабінетах і т. д. Відповідно, й інтер'єр кухні вирішується, швидше, як виробниче приміщення або лабораторія, аж до стилістики хай-теку. Проте набагато частіше, особливо у квартирах із традиційним плануванням, кухня є мало не основним місцем спілкування, що впливає на її образне рішення як кухні-їдальні або кухні-вітальні.

На композицію інтер'єру кухні впливає також зміна технології приготування їжі, коли більша кількість продуктів використовується у вигляді напівфабрикатів, розрахованих на тривале зберігання й швидке приготування у мікрохвильових печах. Ці зміни, насамперед, позначаються на збільшенні кількості й обсягу ємностей для зберігання продуктів, у тому числі холодильників і морозильників.

Побутові світильники, призначені для житла, мають дві основні функції: утилітарну — забезпечення всіх функціональних процесів у житловому приміщенні необхідним освітленням, і декоративну — як активні складові композиції інтер'єру. Тому об'єкт світильників, що традиційно забезпечують спрямоване світло для робочих процесів або розсіяне світло, дедалі більшого значення в інтер'єрі набувають декоративні світильники, майже позбавлені утилітарних функцій. Розмаїтість їх форм практично необмежена.

Природне освітлення інтер'єру. Світло у створенні середовища є однією з основних складових інтер'єру. Світло може створювати різні відтінки настроїв. Воно може бути похмурим, таємничим, радісним і заспокійливим, інтимним і розслаблюючим, збудливим і підбадьорливим через прямі асоціації. Усі звичні для людини якості природного освітлення, перенесені в інтер'єр, створюють відчуття природності й спокою. Освітлення може приймати функціональний або декоративний характер.

Функціональне застосовується у робочих зонах, здійснюючи освітлення, призначене для необхідних процесів життєдіяльності. Декоративне виступає у процесі забезпечення рекреаційних зон у житлових інтер'єрах та в громадських місцях, в якості засобу для звернення уваги чи створення певного настрою.

Колористика предметного середовища. Окреме місце у композиційній побудові середовища інтер'єру займає колір. Утилітарна функція колористики предметно-просторового середовища полягає у забезпеченні вказівки, сигналізації, орієнтації у просторі, створенні оптимальних умов зорового сприйняття, що протягом тривалого часу допомагає підтримувати

високу працездатність очей, викликати психологічні реакції, які лежать в основі стійких позитивних емоцій. Художньо-естетична функція колористики полягає в тому, щоб викликати у споживача естетичні переживання, через які виникають художні образи, що запам'ятовуються. Вони виникають у результаті відповідності кольорової інтерпретації об'єктів дизайну суті соціально-просторових процесів і художньо-естетичних тенденцій у суспільстві. Колористика предметно-просторового середовища має свої специфічні риси. Строкатість і монотонність однаково дратують людину як полярні стани кольорового середовища. Уникнути дратівної багатослівної строкатості й досягти при цьому вищого ефекту колористики — головне професійне завдання дизайнера, що впливає з принципу економії кольорових засобів. Інший принцип діяльності дизайнера — створення автономності колористики елемента й цілого. Колір нерозривно пов'язаний із простором. Кольорова культура, насамкінець, є культурою освоєння простору, тому настільки необхідне пізнання феномена кольору. Чим дозрілішою є колористика об'ємно-просторового середовища, тим інтенсивніший й різноманітніший процес її функціонування, взаємна обумовленість розвитку її частин. Досягнення колористики інтер'єру, наприклад, вже стають надбанням міста у зв'язку із процесом інтер'єризації його просторів. Кольорові вподобання людей — це і продукт, і двигун кольорової культури, вони фіксують рівень її розвитку й одночасно здатні змінювати сформовані стереотипи. Уподобання споконвічно формуються в середовищі концептуального кольору, ґрунтуючись на кольоровій символіці й естетиці. Такі переваги назвемо ідеальними. Вони існують лише у свідомості й суттєво змінюються, коли з'являється матеріальний об'єкт — кольороносій. Та сама людина ніколи не асоціює улюблену кольорову гаму з такими, наприклад, різними об'єктами, як телефон, костюм, автомобіль або диван. Тому, говорячи про кольорові переваги, будемо вказувати тип об'єктів, що поєднуються з конкретним кольором. Ставлення до кольору визначається також духовною сутністю епохи, що залежить від суспільної формації й світогляду людини.

Висновок.

Саме наповнення простору дає інтер'єру остаточний сенс і доповнення, який згодом підтримують різні дрібниці і аксесуари. До того як почнеться оформлення інтер'єр квартири, потрібно уявити собі його яким він повинен бути в результаті всіх робіт. Найкращим і найпростішим варіантом вибір одного стилю і дотримуватися його, ніж купувати ті речі, які розрізняються між собою. Можна, звичайно, спочатку придбати, наприклад, антикварний,

старовинний комод, а потім, скажімо, журнальний столик в стилі "хай-тек". Але варто знати, що якщо ви робили покупку спонтанно, то результат в кінцевому підсумку, вас може засмутити. Якщо ви захотіли додати в інтер'єр вашої кімнати нових фарб і зрадити йому нового настрою зовсім не обов'язково купувати нові речі і нові меблі, хоча це буде найпростіше рішення. Але якщо ви все ж не шукайте легких шляхів, то проявляйте фантазію і не бійтеся експериментувати. Іноді додавши одну нову вещь, інтер'єр грає зовсім по іншому. Дуже змінює вигляд кімнати шкіряні меблі, в м'яку обстановку вона додає строгості а сувору навпаки підкреслить і ніколи не зіпсує всієї картини декору.

Якщо вам захотілося поєднувати антикварну і сучасні меблі, то знайте тут потрібно дотримуватися кількох правил. По-перше, потрібно запам'ятати те, що антикварні меблі завжди буде виділятися сильніше. До того ж, такі меблі може підштовхнути вас до нових ідей. По-друге, пам'ятайте, що меблі можна відреставрувати. Наприклад, старий комод, який давно хотіли винести в гараж, може оживити фарбування і декор різними дрібницями. А старі стільчики з новою оббивкою знову допоможуть вам без особливих витрат оживити обстановку.

І пам'ятайте ніколи не треба купувати все найдорожче і найкраще, це буде виглядати дуже пафосно. У гармонійному інтер'єрі досить всього кілька домінуючих предметів дизайну.

Але найголовніше – в гонитві за модними трендами не забувати про комфорт і грамотне використання простору.

Красиві будинки - це будинки, витримані в єдиному стилі.

Іноді трапляється, що клієнти хочуть поєднати в одній квартирі різні стилі оформлення. Щоб інтер'єр довше не набрид, вони прагнуть в кожній кімнаті застосувати різні концепції, нашпигувати оригінальністю кожен сантиметр простору. Такий підхід рідко призводить до хорошого результату. Особливо варто приділяти увагу внутрішній узгодженості в таких приміщеннях, як

кухня, вітальня і передпокій. Кожна деталь в них, і особливо меблі, повинна працювати на гармонію всього простору, на його об'єднання. Адже красиві кімнати, окремо, - це ще не красивий будинок, в цілому. Як бачите, є багато моментів, які потрібно враховувати, розробляючи дизайн-проекти житлових приміщень.

Стиль дизайну інтер'єру – це те, про що потрібно подумати в першу чергу і заздалегідь. Адже, вибраний і підходящий людині стиль – це основа, на якій базуватиметься вся робота по створенню дизайну, загальна концепція створення інтер'єру, дизайн, кольорова гамма інтер'єру. Опираючись на стиль інтер'єру, приймають рішення при виборі оздоблювальних матеріалів, меблів, техніки, аксесуарів і декору.

Сучасний стиль дизайну інтер'єру – це поєднання логіки, функціональності та необхідності. Гармонія сучасного дизайну інтер'єру полягає у поєднанні зовнішньо привабливих деталей та складових з функціональністю та практичністю. Для досягнення вишуканості дизайну сучасного інтер'єру, необхідне застосування неординарних творчих методів, дизайнерських прийомів у поєднанні з виключно індивідуальним вподобанням клієнта. В сучасному світі, створення дизайну інтер'єру – це не тільки професійний вид діяльності, а й мистецтво, яке на сьогодні відноситься до всього, що оточує людину. Створення сучасного дизайну інтер'єру прогнозує вирішення багатьох складних питань, які мають безліч особливостей і різних нюансів, які проста людина не бачить неозброєним оком.

Отже, нове покоління дизайн проекту інтер'єру – це особливість і творчість. Без будь-яких рамок і обмежень, строгих правил і всього того, що може стримувати фантазію. І якщо шукати, хто може зробити дизайн інтер'єру квартири Ваш інтер'єр відповідний останнім трендам, шукайте справжніх фахівців, які покажуть вам приклади своїх робіт, почують ваші побажання і зроблять ваше життя в новому інтер'єрі комфортним, приємним, а в кінцевому рахунку – щасливим!

РОЗДІЛ 3. ПРОЕКТНА ПРОПОЗИЦІЯ РОЗРОБКИ ІНТЕР'ЄРУ

Дизайн інтер'єру – це, по суті, конкретизація зовнішнього вигляду приміщення. На даному етапі вирішується якими будуть підлогові покриття, оздоблення стін, двері в кожному конкретному прорізі, як і які будуть розставлені меблі, складається план освітлення і вирішується багато інших питань з детальної проробки майбутнього інтер'єру. Дизайнерський блок може йти зразу за архітектурною роботою, а може і разом з нею там, де форма й функції приміщення залишаються попередніми або ж міняються несуттєво. Якщо тільки не йдеться про спорудження нової будівлі і її приміщень, то дизайн інтер'єру містить в собі і деталізоване архітектурне проектування.

Але якщо і йдеться то, за глибоким переконанням автора, ідеальною моделлю проектування такої споруди була б не лише детальна розробка зовнішності будівлі, не лише вирішення всіх технічних і технологічних питань, не лише проектування прилеглої території (генеральний план, благоустрій, озеленення, малі форми), але і дизайн інтер'єрів. В неймовірній кількості випадків, розпочинаючи роботи з інтер'єрами, доводиться або гірко жаліти про архітектурний проект, або при можливості міняти його.

У процесі розробки проекту інтер'єру існують два головні види роботи.

Перший це реальний проект з вже заданими розмірами, плануванням приміщення та місцем розташування. Тож, таке місце має певний ландшафт, клімат та умови під'їзду. І другий – творчій, де дизайнер може задати певні умови до місцезнаходження проектного архітектурного простору.

3.1.Проект. Етапи та процеси розробки дизайн інтер'єру.

Слідуюмо всім пунктам та правилам створення дизайн проекту. Починаємо з найголовнішого.

Перший етап роботи над проектом передбачав знайомство із замовником, та виїзд на об'єкт. Обговорення всіх уподобань клієнта, колористиці, стилістики, знайомство з членами сім'ї, ознайомлення з планом будинку, для розробки та реалізації задуманої ідеї дизайну інтер'єру житлового будинку. Після обговорення майбутнього проекту з замовником слід провести заміри приміщення. Ці данні є константними для реального проекту та у творчій роботі їх можна корегувати, або взагалі визначити в залежності від потреби побудови внутрішнього простору. У випадку роботи з вже існуючими замірами дизайнеру слід бути дуже уважним та точним, бо будь-яке відхилення від реальних обмірів може спричинити серйозні проблеми. Наприклад, за неправильними розрахунками можна розташувати шафу яка затулятиме вимикач тощо. Таким чином, головними чинниками процесу побудови з реальним проектом на перших етапах є врахування місцезнаходження, кліматичних умов, рівня освітленості, який залежить від розміру віконних розрізів, та розташуванням відносно сторін світу та детальної обмірювання поданого приміщення. Важливо також зазначити, що задане приміщення вже має електрику, розміщення якого обов'язково треба враховувати на етапі побудови плану, а також радіатори опалення, їх труби. Роботу над таким проектом можна вести від ідеї побудування безпосередньо самого інтер'єру, його частин, або ж визначенням місця архітектурного простору, його екстер'єру. Вид початкового етапу залежить від задачі, яку перед собою ставить дизайнер. У деяких випадках показники навколишнього середовища можуть бути досить умовними. У випадку, коли важливим є розташування архітектурного простору, робота починається з пошуку загальної архітектурної форми, яка відповідатиме функціональним та естетичним вимогам обраного проекту, визначатиме його характер, тільки

після цього слід переходити до плану побудови внутрішнього простору. В іншому варіанті можна йти відразу від визначення плану, розташування функціональних приміщень та основних інженерних комунікацій.

Наступний етап роботи передбачав розробку всіх необхідних технічних креслень, планування, розробку ескізів, які дозволили відобразити всі ідеї і обрати найкращу із запропонованих нами замовнику. Збір матеріалу, візуалізації, приклади. Вирішення простору, перегородки, підбір меблів, техніки, аксесуарів та декору. Узгодження та затвердження замовника.

1. Планування, план є найважливішим кресленням для дизайнера. Він дає повне уявлення про компонування та розміри поданого простору, а в поєднанні з аналізом простору і нотатками, зробленими під час попереднього обговорення проєкту, забезпечує базу, на основі якої виробляється дизайнерське рішення. На етапі виконання плану слід зазначити його завдання, а саме – розташування як елементів просторового наповнення, так і місцезнаходження освітлення важливо помітити радіатори опалення та позначити необхідні розміри. Для виконання цих задач існують різні види подачі плану. Серед них – загальний план, розрізи, горизонтальні та вертикальні проєкції. Перший загальний робочий план визначить рамки, в які потрібно буде вписувати різні схеми, поки не знайдеться краще композиційне рішення. Потім цей робочий план перетворюється у демонстраційний із зазначенням розташування меблів.

2. Наступним етапом є планування простору. На цій стадії дизайнер визначає головні засади композиційного рішення. Важливо пам'ятати про те, що як загальна так і часткова побудова композиції предметного середовища в інтер'єрі залежить від розташування джерел освітлення. Значна частина дизайнерської роботи складається з вирішення проблем і прийняття вигідних рішень. На цьому етапі корисно пройти декілька стадій що є невід'ємною частиною створення дизайну. Для початку потрібно провести збір всієї необхідної інформації, ретельний аналіз пріоритетів, вимог і обмежень. Після чого йде стадія вироблення ідей і концепцій – тобто розробка можливих схем

на основі базового плану. Пошук альтернатив і вибір найкращого рішення. Майже завжди існує кілька можливий проектів дизайну. Важливо обрати найкраще та найвигідніше рішення. Після чого можна переходити безпосередньо до здійснення обраного варіанту.

3. Після процесу планування простору йде етап створення колірної схеми.

Колір є одним з найцікавіших і бюджетних декоративних інструментів, наявних у розпорядженні дизайнера. Колір виступає як один з аспектів схеми інтер'єру, важливо знати яким чином використовувати його для створення певної атмосфери і сучасного стилю, а також важливо вміти змінити за допомогою кольору зовнішній вигляд простору. Він виступає не тільки як засіб побудови простору, чи виявлення стилю, але й впливає на психологічний стан людини, тому також є частиною функціональної побудови композиції в інтер'єрі. Зберігаючи в пам'яті обрану колірну схему, можна приступати до підбору різних елементів. Колір, малюнок і текстура стануть важливими аспектами при виборі, однак на них, в свою чергу, будуть впливати такі практичні чинники, як ступінь зносу, якому стануть піддаватися ці елементи, можливі засоби на їх придбання, а також стан і тип поверхні, для якої вони назначуються.

Після стелі, найбільшу частку простору в кімнаті займає підлога, яка буде значно впливати на вашу схему. Вид її покриття сприяють створенню стилю, атмосфери і декору всієї кімнати. Зміни кольору або типу підлогового покриття слугує простим способом поділу простору. Важливо враховувати тип і стан так званої «чорної підлоги», щоб зробити правильний вибір покриття для підлоги. Слід ретельно продумати ефект, який утворюється в місці з'єднання двох покриттів, а так само те, яким чином буде декоруватися стик. Існує три основних типи покриття для підлоги – тверді, м'які та пружні.

Стіни слід розглядати разом з усіма іншими ділянками і поверхнями кімнати, хоча безперервність лінії більшості стін порушують двері або вікна. Існує широкий і різноманітний асортимент матеріалів для оздоблення стін – шпалери, фарби, тканини, плитки та дерев'яні панелі, але перед прийняттям

рішення слід врахувати кілька аспектів, включаючи стан стін.

4. Наступним важливим етапом є визначення тканин і м'яких меблів.

Тканини використовуються в кімнаті для збереження тепла, поглинання звуків, фільтрації світла і пом'якшення архітектурних деталей, а що стосується вікон, то тут величезне поле діяльності для використання різних тканин, стилів та орнаментів. Призначення кімнати, стиль і атмосфера, яку зображує дизайнер – все це буде грати важливу роль при прийнятті остаточного рішення, тому корисно скласти докладний список, щоб розробити хороший і реальний план.

5. Фінальні деталі дуже важливі, їх слід ретельно продумувати і ефективно представляти. Такі декоративні предмети, як книги, картини, гобелени, малюнки, скульптури, зазвичай виглядають краще, якщо згруповані певним чином і пов'язані між собою кольором, текстурою або однією темою. Існує загальне правило, згідно з яким тільки великі, найбільш ефективні предмети гарні самі по собі, тоді як дрібні краще виглядають в групі. Включення в групу подібного за кольором великого предмета допомагає посилювати видовищний ефект, так само як і розміщення декоративних прикрас на полицях на тлі контрастного кольору. Ці та інші засоби виразності допомагають гармонізувати композицію побудованого інтер'єру та виявити його індивідуальність.

6. Після опрацювання кожного зподаних етапів проєкт готовий до презентації. Останній етап – презентация проєкту замовнику.

До того ж, дотримання послідовності етапів в розробці дизайну інтер'єру житлового приміщення, полегшує роботу над проєктом та економить час.

Розділ 3.2. Використані оздоблювальні матеріали та їх опис.

Починаючи ремонт будинку, звичайно ж, потрібно задуматись над тим, які облицювальні матеріали для інтер'єру краще вибрати. Але, просто зробити вибір – мало.

Потрібно ще і подумати над тим, як найбільш вдало вписати в інтер'єр той чи інший матеріал, і як його поєднувати з іншими видами декоративних покриттів. Незважаючи на різноманітність сучасних матеріалів для обробки, багато людей залишаються прихильниками традиційних натуральних матеріалів або, як мінімум, їх імітацій. І одним з них є дерево.

Один з найуніверсальніших будівельних матеріалів, дерево використовується в багатьох інтер'єрах та екстер'єрах багатьох будинків. Від підлог до стельових балок і декоративних стін, деревина може адаптуватися до різних стилів і часто досить доступна в порівнянні з іншими варіантами.

Дерево можна використовувати в будь-якому приміщенні будинку, і жодного разу не повторитися – тим і хороший цьому матеріал. Красива фактура, приємний аромат, можливість різних видів обробки, роблять його практично незамінним в обробці житлових приміщень.

Є варіанти простіше – з МДФ, покритого деревним, бамбуковим, або корковим шпоном. Самим бюджетним варіантом є панелі з фанери або ДСП з ламінованим поверхнею.

Конфігурація панелей може бути різною, мати прямокутну або квадратну форму. Монтувати їх можна як на стіну, так і на стелю.

Граніт. Граніт, який найчастіше використовується для стільниць, це природно красивий і неймовірно міцний матеріал, який створює прекрасну поверхню для підготовки. Граніт також чудово виглядає з безліччю різних стилів інтер'єру, можна вибрати варіанти фарбування, які підкреслять природне фарбування граніту. У той час як полірований граніт зазвичай є кращим для поверхонь, які використовуються для приготування їжі (або для розміщення на стільниці), необроблений граніт може стати красивим фартухом.

Шкіра в інтер'єрі. Використання шкіри в інтер'єрі краще за все поєднується з меблями. В інших випадках шкіра застосовується в якості дрібних деталей або аксесуарів.

Плитка. Керамічна плитка, що часто використовується на кухнях, у ванних кімнатах та інших багатоцільових приміщеннях, краща через її чистий зовнішній вигляд, простоту догляду, універсальність і здатність поєднуватися з різними стилями.

Синтетичні матеріали, такі як вініл та ламінат, зазвичай використовуються, коли обмежений бюджет. Цей вибір матеріалу є доступнішим і створює вигляд плитки, дерева або інших натуральних компонентів при використанні як настінного покриття або матеріалу для підлоги.

Декоративні штукатурки за рахунок своєї складної фактури досить часто сприяють зайвому захаращенню і візуальній крадіжці простору.

Одним з варіантів підлогових покриттів, що найбільш часто зустрічаються, є ламінат. Це обумовлено міцністю, високою зносостійкістю і відносно невисокою ціною даного матеріалу.

Сьогодні виробництво ламінату пішло дуже далеко вперед, ми знайшли якісний ламінат з натуральним покриттям, екологічний, який чудово підійшов у спальну кімнату та гардероб. Великим плюсом є різноманітність текстур та кольорової палітри.

Орієнтуючись у модних тенденціях можна без зайвих зусиль оновити свою оселю, щоб вона виглядала актуально завдяки використанню якісних, новітніх та досить цікавих у поєднанні матеріалів. Часто для цього потрібно лише під іншим кутом поглянути на свій інтер'єр і змістити акценти. Сьогодні в процесі оздоблювальних робіт і оформлення інтер'єру застосовується велика кількість різних матеріалів і прийомів. Більшість з них вже давно відомі дизайнерам, але є і абсолютно нові ідеї та прийоми. Їх застосування обумовлено бажанням експериментувати і втілювати нові ідеї в життя. Вони допомагають домогтися нових несподіваних ефектів і створити щось унікальне і неповторне.

Розділ 3.3. Меблювання

Естетичний комфорт зумовлює позитивний емоційний настрій людини. Це забезпечується завдяки об'єднанню всіх елементів інтер'єру в єдине для сприйняття ціле. Естетичний комфорт інтер'єру залежить, у першу чергу, від гармонійності наочно-просторового оточення, від того, наскільки досягнута цілісність і узгодженість його елементів.

Естетична організація середовища, або досягнення краси інтер'єру, включає безліч різноманітних завдань. Головні з них - це композиція простору, оздоблення поверхонь, дизайн устаткування і меблів, рішення декоративних деталей, освітлення, озеленення тощо. Рішення інтер'єру включає в себе функціональні і естетичні завдання.

Для того, щоб в приміщенні меблі виглядали гармонійно і не здавалися хаотично розкиданого, необхідно пам'ятати про способи її розміщення. Всі вони базуються на розташуванні елементів біля головного предмета в кімнаті. Виділяють три підходи до розстановки: кругової - підходить для великих і просторих кімнат, адже всі меблі розташовується по колу від центрального місця; симетричний - в цьому випадку розміщують меблеві вироби парами і на однаковій відстані. Наприклад, два однакових крісла біля каміна або біля вікна; асиметричний - цей спосіб дуже облюбували сучасні дизайнери, адже можна поєднувати предмети різних габаритів, фактур і форм. Якщо обмірковувати план і дотримуватися візуальне рівновагу між предметами меблювання, то такий метод не внесе хаос. Забезпечення функціональності меблювання, безпосередньо пов'язаного із зручністю і художньою якістю інтер'єру, комфортабельністю приміщень. Функціональні вимоги визначаються призначенням приміщень і тими процесами, які в них відбуваються. Залежно від цього підбирають тип меблів і прийоми їх розміщення. Розміри та габарити людського тіла в різних положеннях у спокійному стані та в русі – є основою для встановлення нормативів меблів та їх розміщення. Нормами регламентуються також площа приміщень і розстановка меблів. Продумана і зручна розстановка устаткування, меблів,

інвентарю – це перш за все скорочення відстаней для проходу від одного предмета до іншого і раціональна послідовність розташування предметів.

Зональність меблювання обумовлена прагненням максимально розкрити простір приміщення. При вільному розміщенні груп меблів на великій площі приймалень, бюро обслуговування та інших аналогічних приміщень для отримання більшої просторовості інтер'єру самі групи меблів (декоративних предметів: ваз, кашпо і т.п.) рекомендується встановлювати компактно.

Принцип меблювання невеликих приміщень полягає у тому, що всі предмети, виключаючи меблі для сидіння, розташовують біля стін. При цьому бажано розставити меблі так, щоб проти високих предметів залишити вільне місце або легкий низький предмет і не ставити однакові за формою і масою предмети симетрично, один проти одного, оскільки це зорво звужить простір і викличе відчуття тісноти. Прийоми розташування меблів у невеликих приміщеннях можна виразити так: нічого не ставити посередині кімнати; композицію вирішувати асиметрично; високі предмети по можливості блокувати один з одним; меблі ставити тісними групами одного призначення; рівновагу будувати на зіставленні мас, а не форм.

Практична користь речі не вимагає пояснення, але виявляється, що користь може супроводжувати і деякий естетичне переживання. Деякі предмети можуть викликати симпатію, навіть упереджене емоційне ставлення до них. Між людиною і предметом можуть бути глибокі емоційні зв'язки: любов до крісла, що нагадує про який-небудь сімейної традиції, кашкет як пам'ять про службу в армії і т.п. Значення деяких особистих речей і навіть світу речей переходить межі їх споживчого сенсу. Ми рідко сприймаємо предмети відокремлено: адже вони утворюють зазвичай групи, комплекси або так зване предметне середовище. І це середовище має іноді свою дуже певну характеристику. Продумана і зручна розстановка устаткування, меблів, інвентарю – це перш за все скорочення відстаней для проходу від одного

предмета до іншого і раціональна послідовність розташування предметів. Зональність меблювання обумовлена прагненням максимально розкрити простір приміщення.

Висновки

Професійно побудована композиція простору інтер'єру дозволяє максимально використати усі переваги структури поданого середовища та виконати функціональне навантаження за типом приміщення. Закони композиції дозволяють звернути увагу глядача на найвигідніші деталі, користуючись потрібними засобами виразності та приховати недоліки існуючого архітектурно-просторового середовища.

Як вже відомо, дизайн інтер'єру в будинку чи квартирі є відображенням характеру, особистості та способу життя людини. Створює настрій інтер'єру і його індивідуальну обстановку в приміщенні абсолютно все – від планування кутів та ліній в кімнатах до вибору кольорової гами, меблів і декору. І навіть найменша деталь може бути істотною у формуванні індивідуальної та унікальної атмосфери для тої чи іншої людини. Щодо дизайну інтер'єру будинків, то це не тільки підбір кольорової гами і меблів. Дизайн інтер'єру будинків включає в себе естетичну частину, яку можна побачити візуально і відчувати її, перебуваючи в ній.

Кожен житловий простір має свої особливості, переваги і недоліки. В кожному будинку проживають зовсім різні люди, зі своїм індивідуальним характером, вподобаннями та переконаннями. Тому, дизайн інтер'єру не може бути загальним і в кожній людини є своє певне відношення до нього. Створюючи дизайн інтер'єру квартири для конкретної людини, слід створювати оптимальні умови перш за все для цієї людини.

Професійний дизайн інтер'єру вирізняється своєю унікальністю, застосуванням відповідних прийомів та стилістичною витриманістю єдиного простору.

Слід взяти до уваги той факт, що сучасний дизайн інтер'єру будинку, може завжди перетворити побажання людини в шедевр. Адже, іноді ті чи інші людські побажання можуть бути помилковими, і погляди на певні речі нестійкі.

Створення дизайн-проекту інтер'єру приватного будинку має свої особливості. Необхідно, з одного боку, задовільнити естетичні та інші амбіції замовника, а з іншого – зберегти традиції єдності стилю екстер'єру та інтер'єру. Часто молоді дизайнери, намагаючись самовиразитися, жаліються на замовників, котрі «обрізають» політ їхньої фантазії. Політ фантазії, звісно, потрібен, але тільки в межах, накреслених фантазією замовника. Бо інтер'єр створюється не для дизайнера, а для господарів – з їхніми життєвими уявленнями і звичками, їхніми смаками та фінансовими можливостями.

У результаті проведеної роботи вивчено стилі інтер'єру та їх правильне застосування. Кожен предмет, на відміну від твору мистецтва, має яке-небудь життєво важливе призначення, іншими словами, функцію. Але майже в кожної людини є потреба в тому, щоб оточувати себе гарними предметами. Тому цінність речі охоплює два начала - користь і красу. В кожному предметі закладено технічне та естетичне начало, завжди непостійне й історично сменяемое. І стіни, і речі, та й саме об'єднує їх простір носять відбиток особистості людини, місця, часу

Таким чином, мета роботи досягнута, завдання - вирішені. Результатом роботи над проектом стала висока оцінка мистецтва, визначала те, що воно допомагає людині зрозуміти світ і самого себе, а також показувати йому, що він зрозумів і що вважає істинним. Все в цьому світі є унікальним, індивідуальним. Але все досягається людським розумом, і це лише тому, що

кожна річ складається з моментів, властивих не тільки певного об'єкту, але і є загальними для багатьох інших. Процес виконання роботи вказує на правильне використання меблів в інтер'єрі, стилі інтер'єру і вплив кольорів на людину. Мода інтер'єру міняється, а сприйняття кольору людиною залишається.

Література

1. І.Пономаренко Архітектура та будівництво.Індивідуальний житловий будинок.
2. Панеро Дж. Основи ергономіки. Людина, простір, інтер'єр: Довідник по проектним нормам. - М.: АСТ: Астрель,2006.-319с.
3. Філіпп Старк всевітні тенденції дизайна, 1987-1988р.
4. Шумега С.С. Дизайн. Історія зародження та розвитку дизайну: Навчальний посібник. – К.: Центр навчальної літератури, 2004. – 300 с.
5. Дизайн та час. Стили в сучасному мистецтві дизайну та архітектурі. Видавництво: АРТ Родник. 2006р.-256с.
6. Основи проектування житлових та громадських будівель. Мінервін Г.
7. http://rehouz.info/stil-funkcionalizm_v_interere/
8. http://remontvdome.com.ua/pravila-kompozitsiyi-v-intereri_lrus-p5-i7617.html
9. . <http://arch.od.ua/styles/funktsionalizm>
- 10.. <http://dyzainer.com/najvidomishi-dizajneri-interyeru>
- 11.[Софиева Нина Ивановна. Дизайн інтер'єра: стили, тенденції, матеріали](#)
- 12.Сергій Сьомка, Євген Антонович. Дизайн інтер'єру, меблів та обладнання : підручник; Міністерство культури України ; Національна академія керівних кадрів культури і мистецтв. — К. : Ліра-К, 2018. — 400 с.
- 13.Михайленко В. Є, Кашенко О. В. Основи біодизайну: навч. посібник. Київ: Каравелла, 2011. 224 с.
- 14.Олійник О.П. Основи дизайну інтер'єру: навч. посібник / О.П. Олійник, Л.Р.Гнатюк, В.Г. Чернявський.
- 15.ДБН В.2.2-15-2005. Житлові будинки. Основні положення.
- 16.Король В. П. Архітектурне проектування житла : навч. посібник.

17. <https://euro-mebel.in.ua/ua/blog-interior/styli-ynterieru/interier-v-styli-minimalizm>
18. <https://walldeco.ua/ua/sochetanie-tsvetov>
19. ДБН В.2.5-28:2018 «Природне і штучне освітлення»
20. Психологія в дизайні інтер'єру. URL: <https://artinterior.ua/psychology-colorinterior-design-ua/>
21. Життя в кольорі. Як зробити дім яскравішим: натхнення і практичні поради. Ребекка Етвуд.
22. Своя оселя. Дизайн простору, у якому хочеться жити. Джоана Гейнс.
23. Мистецтво затишку. Практичний посібник зі стилю та дизайну інтер'єру. Фріда Рамстедт. 2021р.-112,113ст.
24. <https://irinin.com/budivnytstvo/evropejskij-stil-v-inter-eri.html>
25. https://chtyvo.org.ua/authors/Radomska_Violetta/Pryntsypy_orhanizatsii_interieru_v_ukrainskii_sakralnii_arkhitekturi_pershoi_chverti_KhKh_stolittia/
26. <https://sites.google.com/site/stiliintereru/home/sucasni-stili/art-deko>
27. https://domvremonte.com.ua/ua/design_all/minimalizm/

